

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 3.

Warszawa, dnia 28 lutego 1933 r.

Rok XV.

TREŚĆ: Ustawy i rozporządzenia:

11. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.
12. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1933 r. o przesyłkach pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym.

Zarządzenia:

13. Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1933 r. o przesyłkach pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym.
14. Obrót paczkowy z Kanadą.
15. Wymiana przekazów pocztowych z Niemcami.
16. Zmiana instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych jako zbioru P. K. O.
17. Wprowadzenie ruchu telefonicznego między Polską i Estonją.
18. Zmiany w urzędowym Zbiorze przepisów służbowych.
19. Instrukcja z dnia 21 grudnia 1932 r. wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli — w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranymi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe.

Okólniki:

Zmiana opłat listowych zagranicą. Wykaz zabronionych czasopism. Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym. Nowy nakład skarbowych blankietów nadawczych P. K. O. Stopa procentowa od sald na rachunkach czekowych P. K. O. Uzupełnienie wykazu krajów, do których dopuszcza się nadawanie telegramów przez podróżnych w pociągach pośpiesznych. 32-gie sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej. Kwartalne wyciągi z rachunków urzędów i agencji pocztowo-telegraficznych, dotyczące opłat radjofonicznych. Rozwój sieci pocztowej w miesiącu grudniu 1932 r. Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach. Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych. Rozkład lotów. Podjęcie służby pocztowo-lotniczej w obrocie z niektórymi krajami. Nowy tom Zbioru przepisów służbowych. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone. Legitymacje unieważnione. Ruch służbowy. Konkursy. Sprostowanie. Od Redakcji.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

11.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 stycznia 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych *).

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji admini-

stracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) zarządza się co następuje:

§ 1. W uwadze II do tabeli opłat egzekucyjnych, stanowiącej załącznik do § 57 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580 **)

*) Dz. U. R. P. Nr. 4 z 23 stycznia 1933 r., poz. 24.

**) Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 16 z 1932 r., poz. 109.

dodaje się nowy (drugi) ustęp o brzmieniu następującem:

„Przy ściąganiu należności, nieprzekraczających 1 zł 50 gr, opłata za upomnienie wynosi 50 gr, przy ściąganiu zaś należności od 1 zł 51 gr do 5 zł opłata ta wynosi 1 zł.”

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

12.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 31 stycznia 1933 r.

o przesyłkach pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym.

Na podstawie art. 6, 17 i 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58 z 1924 r., poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 z 1931 r., poz. 57), zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Wprowadza się wymianę przesyłek pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym.

§ 2. W obrocie zagranicznym mogą być obciążone pobraniem:

- a) polecane przesyłki listowe;
- b) listy z podaną wartością;
- c) paczki zwykłe i z podaną wartością.

§ 3. Szczegółowe warunki wymiany przesyłek pocztowych za pobraniem z poszczególnymi krajami, ogłaszane będą w sposób przewidziany w § 2, ustęp ostatni, ordynacji pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 45 z 1931 r., poz. 392).

§ 4. Wprowadza się druki płatne dla przesyłek pocztowych za pobraniem, a mianowicie: a) międzynarodowy przekaz pobraniowy dla poleconych przesyłek listowych i dla listów z podaną wartością w cenie po 4 grosze; b) adres pomocniczy wraz z międzynarodowym przekazem pobraniowym dla paczek w cenie po 5 groszy.

II. Warunki przyjęcia przesyłek za pobraniem.

§ 5. Kwota pobrania nie może przewyższać najwyższej kwoty dopuszczonej dla przekazów pocztowych w obrocie z krajem przeznaczenia przesyłki pocztowej za pobraniem.

§ 6. (1) Nadawca przesyłki za pobraniem winien w nagłówku strony adresowej tej przesyłki:

- a) umieścić wyraźny napis „Remboursement” (pobranie);
- b) oznaczyć kwotę pobrania w walucie polskiej, słownie — literami łacińskimi i liczbą — cyframi arabskimi, bezpośrednio obok lub pod napisem „Remboursement”; przy paczkach również na adresie pomocniczym, w miejscu na to przeznaczonym; jeżeli kwota pobrania ma być przekazana na konto czekowe zagraniczne, kwotę pobrania podaje się w walucie kraju przeznaczenia przesyłki;
- c) podać swoje imię i nazwisko oraz dokładny adres literami łacińskimi.

(2) Napis, wskazujący wysokość pobrania, winien być dokonany odręcznie atramentem, maszyną do pisania lub drukiem; skreślenia lub poprawki, choćby stwierdzone omówieniem, nie są dopuszczalne.

§ 7. (1) Nadawca przesyłki za pobraniem może żądać, aby zainkasowaną kwotę pobrania przekazano:

- a) międzynarodowym przekazem pobraniowym bezpośrednio jemu;
- b) na oznaczone konto do Pocztowej Kasy Oszczędności, banku lub innej instytucji w Polsce, zajmującej się przyjmowaniem pieniędzy na rachunek obcy;
- c) na oznaczone pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki pobraniowej.

(2) W przypadkach, wskazanych w ust. (1) a) i b) nadawca winien do poleconej przesyłki listowej lub do listu z podaną wartością za pobraniem dołączyć formularz międzynarodowego przekazu pobraniowego (koloru jasno-zielonego), a do paczki za pobraniem — formularz międzynarodowego adresu pomocniczego, który jest połączony z międzynarodowym przekazem pobraniowym.

(3) W przypadku zaś wskazanym w ust. (1) c) nadawca winien:

- a) użyć zawiadomienia o wpłacie według formularza przepisanego do obrotu we-

wnętrznego kraju przeznaczenia przesyłki za pobraniem;

- b) oznaczyć kwotę pobrania na samej przesyłce, a w danym razie i na adresie pomocniczym w walucie kraju przeznaczenia przesyłki;
- c) na formularzu zawiadomienia o wpłacie podać numer konta, na które ma być przekazana kwota pobrania, imię i nazwisko właściciela tego konta, oraz inne wyjaśnienia, wymagane nadrukiem formularza z wyjątkiem kwoty, jaka winna być przekazana, gdyż kwotę tę wpisuje urząd przeznaczenia przesyłki po zainkasowaniu kwoty pobrania i po potrąceniu z niej przewidzianych opłat;
- d) wszelkie objaśnienia na zawiadomieniu o wpłacie podawać w języku francuskim lub w języku kraju przeznaczenia przesyłki pobraniowej.

(4) Ponadto nadawca winien:

- a) w przypadkach pod (1) a) na formularzu międzynarodowego przekazu pobraniowego, w miejscu na to przewidzianem, wypisać kwotę pobrania zgodnie z danymi, wskazanymi na stronie adresowej przesyłki, a jako odbiorcę przekazu, swoje imię i nazwisko oraz dokładne miejsce zamieszkania; na odcinku przekazu należy podać nazwisko i adres odbiorcy paczki, jak również miejsce i datę nadania przesyłki za pobraniem;
- b) w przypadkach pod (1) b) zamiast siebie oznaczyć jako adresata przekazu pobraniowego Pocztową Kasę Oszczędności, bank lub t. p. instytucję oraz umieścić napis: „Do wpisu na konto Nr. NN
. (imię i nazwisko właściciela konta) w
(miejsce zamieszkania);
- c) w przypadkach pod (1) c) na stronie adresowej przesyłki, a w danym razie i na przedniej stronie adresu pomocniczego umieścić w języku francuskim napis: „A porter au crédit du compte des chèques postaux No
de M.
à
tenu par le bureau des chèques de
.
(Zaliczyć na pocztowe konto czekowe Nr. P.
w prowa-

dzzone przez urząd czekowy
.), w którym należy zaznaczyć numer konta czekowego, na który kwota pobrania ma być przekazana, imię i nazwisko właściciela konta i nazwę właściwego urzędu czekowego; napis ten może być podany w języku kraju przeznaczenia przesyłki.

(5) Użyte do przesyłek za pobraniem blankiety przekazów pobraniowych lub zawiadomień o wpłacie winien nadawca w sposób trwały przymocować do przesyłek listowych lub listów wartościowych, a przy paczkach do adresów pomocniczych.

III. Opłaty.

§ 8. (1) Za przesyłki pocztowe za pobraniem nadawca uiszcza przy nadaniu opłaty:

- a) przewidziane dla danego rodzaju przesyłek pocztowych w obrocie zagranicznym bez pobrania,
- b) przy poleconych przesyłkach listowych i listach z podaną wartością — opłatę stałą w wysokości 60 gr.,
- c) przy paczkach — opłatę stałą w wysokości 50 cent. w złocie,
- d) oraz w obydwu wypadkach pod b) i c) opłatę od kwoty pobrania (prowizję) za każde 20 złotych lub ich część — 10gr.

(2) Jeżeli kwota pobrania ma być po jej zainkasowaniu przekazana na konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki za pobraniem, nadawca przy nadaniu oprócz opłat przewidzianych pod (1) — a) uiszcza tylko stałą opłatę za pobranie:

- a) przy poleconych przesyłkach listowych i przy listach z podaną wartością — 30 groszy,
- b) przy paczkach — 25 centymów w złocie.

§ 9. (1) Przy odbiorze zagranicznych przesyłek za pobraniem adresat uiszcza opłaty i inne należności przewidziane w taryfie pocztowej dla danego rodzaju przesyłek pocztowych bez pobrania oraz wpłaca kwotę pobrania.

(2) Jeżeli nadawca, wysyłając do Polski przesyłkę za pobraniem zarządził, aby ciężąca na niej kwota pobrania po jej zainkasowaniu przekazaną została na wskazane przez nadawcę konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności, urząd oddawczy potrąca z zainkasowanej od odbiorcy kwoty pobrania:

- a) opłatę stałą w wysokości 30 groszy,

b) za przekazanie kwoty pobrania opłatę według taryfy wewnętrznej.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 10. Do przesyłek za pobraniem w obrocie zagranicznym stosują się również postanowienia ordynacji pocztowej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt

i Telegrafów z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45 z 1931 r., poz. 392), o ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1933 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

Z A R Z Ä D Z E N I A

13.

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 31 stycznia 1933 r.

o przesyłkach pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym.

Do § 3.

W spisie zamieszczonym poniżej podane jest z którymi krajami i na jakich warunkach Polska wymienia przesyłki pocztowe za pobraniem.

W spisie tym obok nazwy kraju, podany jest rodzaj przesyłek pocztowych, które w obrocie z tym krajem mogą być obciążone pobraniem, najwyższa dopuszczalna kwota pobrania, waluta w jakiej oznaczać należy pobranie ciążące na przesyłkach, wskazówka czy w obrocie z tym krajem dopuszczalne jest przekazywanie zainkasowanych kwot pobraniowych na pocztowe konto czekowe w kraju przeznaczenia przesyłki, oraz w uwadze nazwa urzędu, do którego należy wysłać żądanie zwrotu przesyłki, zmiany adresu, zmniejszenia lub zniesienia pobrania, oraz reklamacje przesyłek lub przekazów pobraniowych.

Podjęcie wymiany przesyłek pocztowych za pobraniem z krajami, nie wymienionymi w spisie, będzie ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów w formie zarządzenia, a urzędy pocztowe winny na podstawie takiego zarządzenia odpowiednio uzupełniać „Spis krajów, utrzymujących z Polską wymianę przesyłek pocztowych za pobraniem”.

Przy przyjmowaniu przesyłek pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym winien urząd nadawczy sprawdzić: czy wymagane napisy na przesyłkach i dokumentach są dokonane należycie (wyraźnie i czytelnie) i odpowiadają przepisanej formie, czy kwota pobrania oznaczona jest we właściwej walucie i nie przekracza dozwolonej wysokości oraz czy wpisy kwoty pobraniowej na przesyłce i na

przekazie pobraniowym, a przy paczkach i na przynależnym adresie pomocniczym, są z sobą zgodne, czy międzynarodowy przekaz pobraniowy lub czekowy blankiet nadawczy (zawiedomienie o wpłacie) jest należycie wypełniony i w sposób trwały przymocowany do przesyłki, a przy paczkach do adresu pomocniczego i czy tak przesyłka sama, jak i przynależne dokumenty we wszystkich szczegółach odpowiadają warunkom nadania.

Przesyłki nieodpowiadające warunkom przyjęcia i obowiązującym przepisom winien urząd zwrócić przed ich przyjęciem nadawcom, celem dokonania koniecznych zmian lub uzupełnień.

Po przyjęciu przesyłki pocztowej za pobraniem winien urząd, który ją przyjął, nakleić na stronie adresowej samej przesyłki, a przy paczkach również na adresie pomocniczym, nalepkę koloru pomarańczowego z napisem „Remboursement — pobranie” (druk Nr. 32).

Do § 6 lit. b.

W braku innych postanowień kwotę pobrania należy oznaczać w walucie kraju nadania przesyłki obciążonej pobraniem, a więc pobranie ciążące na przesyłkach wysyłanych z Polski zagranicę, winien nadawca oznaczać w walucie polskiej.

Jeżeli w obrocie z niektórymi krajami ma być pobranie oznaczone w walucie obcej, a nie w walucie kraju nadania przesyłki (nie w walucie polskiej), wysokość tego pobrania w obcej walucie winien ustalić sam nadawca przesyłki i wypisać w sposób unormowany w §§ 6 i 7 rozporządzenia.

W danym przypadku nie może mieć zastosowania kurs przerachowania, obowiązujący przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do kraju przeznaczenia przesyłki i odpowiedzialność za należyte oznaczenie wysokości pobrania w walucie obcej ponosi sam nadawca.

Do § 8.

Jeżeli w obrocie z niektórymi krajami, kwoty pobrania będą dopuszczone w walucie

obcej, wówczas w zarządzeniu o podjęciu z temi krajami wymiany przesyłek pocztowych za pobraniem, zostanie szczegółowo podany sposób obliczania opłaty (prowizji) od kwoty pobrania, oznaczonej w walucie obcej.

Opłaty uiszczane przy nadaniu przesyłek pocztowych za pobraniem, należy zarachowywać w sposób ustalony dla nowego rodzaju przesyłek w obrocie zagranicznym bez pobrania.

Tak samo dalsze postępowanie z przesyłkami pocztowymi za pobraniem t. j. wpisywanie ich do księgi przyjęć, sposób wysyłania ich do krajów przeznaczenia oraz doręczania adresatom zagranicznych przesyłek za pobraniem normują szczegółowo przepisy dla danego rodzaju przesyłek bez pobrania w obrocie zagranicznym.

Do § 9.

1. Nadeszłe do urzędu oddawczego zagraniczne przesyłki pobraniowe należy dokładnie zbadać w sposób, obowiązujący przy tego rodzaju przesyłkach pobraniowych w obrocie wewnętrznym.

W szczególności należy zwracać uwagę na to, czy wpisy na przesyłkach i przynależnych dokumentach (adresach pomocniczych, przekazach pobraniowych lub czekowych blankietach nadawczych) są z sobą zgodne i wyraźne, oraz czy dopuszczalna najwyższa kwota pobrania nie została przekroczona.

Przesyłki, których pobranie przekracza najwyższą dopuszczalną kwotę, należy bezwzględnie zwracać do urzędu nadania, zaznaczając na nich, a przy paczkach również na przynależnych adresach pomocniczych, przyczynę zwrotu.

W razie stwierdzenia różnicy w wysokości kwoty pobrania, podanej na przesyłce i na przynależnych dokumentach, urząd oddawczy winien bezwzględnie zwrócić się pisemnie do urzędu nadania o wyjaśnienie niezgodności, podając dokładnie znamiona przesyłki, oraz napisy umieszczone przez nadawcę.

O wysłaniu do urzędu nadania pisma z żądaniem wyjaśnienia wysokości pobrania winien urząd oddawczy zawiadomić adresata przesyłki z zaznaczeniem, że może mu być ona natychmiast wydana pod warunkiem równoczesnego uiszczenia przez niego pobrania w najwyższej podanej kwocie. Wpłaconą w tym wypadku kwotę pobrania urząd oddawczy winien przechować jako depozyt w kasie urzędu do czasu nadejścia z urzędu nadawczego wyjaśnienia co do faktycznej wysokości pobrania.

Jeżeli potem okaże się, że pobranie, obciążające wydaną przesyłkę, jest niższe od kwoty uiszczonej przez adresata, należy mu zwrócić różnicę za pisemnem pokwitowaniem, które należy przechować w urzędzie przy właściwych dokumentach oddawczych.

W razie nadejścia do urzędu oddawczego zagranicznej przesyłki, oznaczonej jako pobraniowej, jednak bez przekazu pobraniowego lub czekowego blankietu nadawczego, należy również zażądać wyjaśnienia ze strony urzędu nadawczego, a z doręczeniem przesyłki wstrzymać się do czasu nadejścia odpowiedzi wraz z brakującymi formularzami.

2. Po sprawdzeniu i możliwie po wyrównaniu różnic urzędy oddawcze przeliczają oznaczoną przez nadawcę kwotę pobrania na walutę polską, według kursu, obowiązującego w dniu zainkasowania pobrania przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do kraju nadania przesyłki pobraniowej.

Ustaloną w walucie polskiej kwotę pobrania należy czerwonym atramentem wypisać słowami i cyframi arabskimi na przesyłce i na przekazie pobraniowym, a przy paczkach również na kartce należnościowej.

Urzędnik, który dokonał przeliczenia, winien nadto na przekazie pobraniowym zaznaczyć dzień i kurs przeliczenia i obok umieścić swój podpis. Jest on wraz z wyznaczonym do tego urzędnikiem kontrolnym materialnie solidarnie odpowiedzialny za szkodę, jakaby wskutek mylnego przeliczenia poniósł Skarb Państwa.

Gdyby w czasie między dokonaniem przeliczenia a wydaniem przesyłki adresatowi nastąpiła zmiana kursu przeliczania, należy kwotę pobrania przeliczyć ponownie według nowego kursu, przekreślić poprzedni wynik przeliczenia i umieścić nową kwotę pobrania w walucie polskiej.

3. Przy doręczaniu zagranicznych przesyłek pobraniowych należy stosować się do przepisów, obowiązujących przy doręczaniu danego rodzaju przesyłek pobraniowych w obrocie krajowym.

Przesyłkę pocztową, obciążoną pobraniem, można wydać odbiorcy tylko po uiszczeniu pełnej kwoty pobrania, a w danym razie także i innych ciążących na przesyłce należności.

Funkcjonariusze pocztowi, winni wydania przesyłki ze znamionami przesyłki, obciążonej pobraniem, bez zainkasowania od odbiorcy pełnej kwoty pobrania i innych, ciążących mo-

żliwie na niej należności, ponoszą w stosunku do Zarządu Poczt i Telegrafów odpowiedzialność materialną za szkody, wynikłe z ich winy.

Kwota pobrania, wraz z wszystkimi innymi ciążącymi możliwie na przesyłce należnościami, winna być w całości uiszczona w terminie, ustalonym dla podjęcia danego rodzaju zagranicznych przesyłek pocztowych bez pobrania.

W razie niewykupienia przesyłki w powyższym terminie należy ją uważać za niedoręczalną i zastosować do niej przepisy, normujące postępowanie z danego rodzaju zagranicznymi niedoręczalnymi przesyłkami pocztowymi bez pobrania.

Nadawca przesyłki może jednak zapomocą stosownej uwagi umieszczonej na przesyłce, a przy paczkach również na przynależnym adresie pomocniczym, żądać, aby w razie odmowy przez adresata uiszczenia pobrania, urząd oddawczy, bez wyczekiwania upływu terminu ustalonego do podejmowania danego rodzaju przesyłek pocztowych, zwrócił natychmiast przesyłkę do urzędu nadania lub, aby wskazane przez niego zarządzenia na wypadek niedoręczalności przesyłki zostały natychmiast wykonane.

4. Po zainkasowaniu pobrania, wyznaczony do tego urzędnik pocztowy podejmuje przechowany w urzędzie oddawczym, formularz przekazu pobraniowego, wypełnia według nadruku jego część oznaczoną napisem „Indication de services — wpisy służbowe” i po umieszczeniu na nim swego podpisu oraz odcisku datownika i wpisaniu do księgi przyjętych zagranicznych przekazów pocztowych wysyła bezzwłocznie pod adresem, wskazanym na przekazie przez nadawcę przesyłki, bez potrącania z kwoty pobraniowej jakichkolwiek opłat, gdyż należne opłaty zostały już pobrane przy nadaniu przesyłki.

W przypadku jednak, gdy kwota pobrania ma być przekazaną na konto czekowe w Pocztovej Kasie Oszczędności, urząd oddawczy potrąca z zainkasowanej kwoty pobrania opłaty, przewidziane w ustępie 2 § 9 rozporządzenia, a pozostałą resztę wpisuje na dołączonym do przesyłki blankiecie nadawczym P. K. O. i postępuje dalej w sposób, obowiązujący przy przyjmowaniu wpłat na konta czekowe P. K. O.

Za potrąconą tytułem opłaty pocztowej kwotę urząd oddawczy zakupuje odpowiednie wartości znaczki pocztowe, które nalepia na części blankietu nadawczego P. K. O., oznaczo-

nej nadrukiem „potwierdzenie dla wpłacającego” i unieważnia przez umieszczenie na nich odcisku datownika.

Przy wpisywaniu przekazów pobraniowych do księgi przyjętych przekazów zagranicznych należy w księdze tej obok nadruku „na przekaz” dopisać słowo „pobraniowy” lub „pobr.”.

Otrzymane przy nadaniu przekazów pobraniowych lub blankietów nadawczych P. K. O. dowody nadania, lub potwierdzenia dla wpłacającego, winien urząd nadający te przekazy (blankiety nadawcze) nakleić w księdze oddawczej przy właściwej pozycji wpisu poleconej przesyłki listowej lub na odwrotnej stronie przynależnego adresu pomocniczego, albo wreszcie na odwrotnej stronie dowodu odbioru listu wartościowego.

Daty wpisu przekazu pobraniowego do księgi przyjętych przekazów zagranicznych lub blankietu nadawczego P. K. O. do wykazu dziennego, winien urząd oddawczy przy właściwych pozycjach ksiąg oddawczych zanotować w miejscach wskazanych nadrukiem.

5. W razie zaginięcia lub zniszczenia przekazu pobraniowego lub nadawczego blankietu czekowego przed ich nadaniem, winien urząd oddawczy przesyłki sporządzić duplikat na formularzu używanego w jego kraju międzynarodowego przekazu pobraniowego lub nadawczego blankietu czekowego, w którego nagłówku winien umieścić napis: „*Duplicata afférent à l'envoi recommandé* Nr. (au colis Nr.)”.

Duplikat ten należy według nadruku wypełnić dokładnie w języku francuskim i zgodnie z napisami umieszczonymi przez nadawcę na przesyłce pobraniowej, a przy paczkach na przynależnym adresie pomocniczym.

Użycie formularza winien urząd pocztowy, który sporządził duplikat, usprawiedliwić w wykazie unieważnionych opłat pocztowych.

6. Przepisy normujące obrót wewnętrzny przesyłek pocztowych, a w szczególności: odbiór kwot pobraniowych i innych ciążących możliwie na przesyłkach pobraniowych należności od odbiorców przesyłek lub doręczycieli, nadawanie przekazów pobraniowych zapomocą książki nadawczej, zaznaczanie zarachowania i wysyłania przekazów pobraniowych w księgach oddawczych, kontrolę działu przesyłek pobraniowych przez naczelnika urzędu lub wyznaczonego do tego urzędnika oraz sposób i termin przechowywania ksiąg i dokumentów, należy stosować analogicznie również w mię-

dzynarodowym obrocie przesyłek pocztowych, obciążonych pobraniem.

Urzędnik kontrolujący winien nadto codziennie przed wysłaniem przekazów pobraniowych sprawdzić, czy odpowiadają one obowiązującym przepisom, czy oznaczona przez nadawcę przesyłki kwota pobrania w obcej walucie została należycie według obowiązującego kursu przerachowana na walutę polską i czy wysokość tej kwoty jest zgodna z kwotą pobrania, oznaczoną w księdze oddawczej przesyłki pobraniowej i w księdze przyjętych przekazów zagranicznych i czy na przekazach tych, w miejscach na to przeznaczonych, umieszczone są znamiona nadawcze przekazu i zarachowania (numer i data nadania, odcisk datownika i podpis urzędnika).

Wszelkie niedokładności lub braki należy natychmiast usunąć. Na dowód przeprowadzonej kontroli urzędnik kontrolujący winien wpisy w księdze przyjętych przekazów (w załącznikach, księżce nadawczej), na lewo od kwoty przekazowej, zakreślić znakiem rewizyjnym.

Przy ostatniej sprawdzonej pozycji księgi przyjętych przekazów winien urzędnik kontrolujący umieścić swój podpis, na sprawdzonych zaś przekazach umieścić, w miejscu na to przeznaczonym, odcisk okrągłego stempla kontrolnego i swój podpis.

Za nienależycie przeprowadzoną kontrolę i wynikłą z powodu nieprzepisowego postąpienia szkodę Skarbu Państwa jest urzędnik kontrolujący wraz z urzędnikiem, winnym nieprzepisowego postąpienia, materialnie solidarnie odpowiedzialnym.

7. Przesyłanie przekazów pobraniowych do krajów przeznaczenia oraz ich doręczanie i wypłata odbywa się w sposób, ustalony dla przesyłania zwykłych przekazów pocztowych w obrocie międzynarodowym.

Przy badaniu nadeszłych z zagranicy do urzędu przeznaczenia przekazów pobraniowych, wpisywaniu przekazów tych do ksiąg oddawczych, przy prolongacie terminu ich ważności, przy sporządzaniu duplikatów przekazów lub uposażeń do wypłaty, przy dosyłaniu przekazów pobraniowych oraz ich reklamacjach należy stosować się analogicznie do odpowiednich postanowień normujących międzynarodowy obrót zwykłych przekazów pocztowych.

Przy wpisywaniu przekazów pobraniowych do odpowiednich ksiąg winien urząd oddaw-

czy przekazy te oznaczać zawsze dodatkowo skrótem „pobr.”.

8. Zwrot zagranicznych niedoręczalnych przekazów pobraniowych i niezrealizowanych upoważnień do wypłaty do kraju ich nadania (t. j. kraju przeznaczenia przesyłki obciążonej pobraniem) jest niedozwolony.

Przekazy takie i upoważnienia do wypłaty winny pocztowe urzędy oddawcze przysyłać do Wydziału II Izby Kontroli Rachunkowej Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy w sposób przewidziany rozporządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 13 maja 1922 r. o postępowaniu z pocztowymi przesyłkami niedoręczalnymi i przedmiotami znalezionymi (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z 1922, str. 396) oraz w sposób szczegółowo określony w zarządzeniu z dnia 11 grudnia 1925 r. L. 5105/V, o odsyłaniu niedoręczalnych przekazów pocztowych do I. K. R. (Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 55 z 1925, poz. 126).

Izba Kontroli Rachunkowej Poczty i Telegrafów winna otrzymane niedoręczalne przekazy pobraniowe pokwitować zaraz, jak gdyby wypłacone zostały adresatom i wpisać je do rachunku miesięcznego (wzór E) kraju nadania celem otrzymania kwot pobraniowych.

Po wyrównaniu miesięcznego rachunku przez dany kraj Izba Kontroli Rachunkowej Poczty i Telegrafów winna otrzymane w ten sposób kwoty pobraniowe za niedoręczalne przekazy pobraniowe wydzielić z ogólnego rachunku i zapisać je na depozyt, który należy prowadzić w ewidencji przez 3 lata.

Adresat niedoręczalnego przekazu pobraniowego może w ciągu 3-ich lat od czasu zaistnienia niedoręczalności zażądać wypłacenia mu kwoty pobraniowej (z depozytu).

W takich przypadkach adresat musi wykazać się dowodem nadania przesyłki za pobraniem, a Izba Kontroli Rachunkowej Poczty i Telegrafów winna ustalić los właściwego przekazu pobraniowego. Jeżeli się okaże, że przekaz pobraniowy nadszedł do Polski i jako niedoręczalny został w sposób wyżej wskazany zrealizowany, a uzyskana kwota pobraniowa jest przechowywana w depozycie, wówczas Izba Kontroli Rachunkowej Poczty i Telegrafów zarządzi wypłatę reklamowanej kwoty pobraniowej adresatowi niedoręczalnego przekazu pobraniowego lub jego prawnym spadkobiercom.

Po upływie trzech lat przechowywania w depozycie kwoty z niedoręczalnych przekazów

pobraniowych stają się własnością Polskiego Zarządu Pocztowego, i Izba Kontroli Rachunkowej winna we właściwym czasie spowodować

zarachowanie ich na dochód oraz wykreślić z depozytu.

Nr. PZ 200/32 z dnia 31 stycznia 1933 r.

Spis Krajów utrzymujących z Polską wymianę przesyłek pocztowych za pobraniem

Kraj	Najwyższa kwota pobrania i waluta						1. Czy możli- we przekazy- wanie pobra- nia na konta czekowe za granicą? 2. Waluta	U w a g i: 1) żądanie zwrotu przesyłki, zmiany adresu, zmniejszenia lub zniesienia pobrania, reklamacje—kierować pod adresem 2) inne uwagi
	z Polski			do Polski				
	prze- syłki pole- cone	listy war- tościo- we	pacz- ki	prze- syłki pole- cone	listy war- tościo- we	pacz- ki		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Austria				200	200	1000	1. Tak 2. W walu- cie kraju przeznacz.	1) Urząd przeznaczenia 2) Narazie tylko z Austrii do Polski
Czechosłowacja	1300 z ł o t y c h	1300	1300	5000	5000	5000	1. Tak 2. W walu- cie kraju przeznacz.	1) Urząd przeznaczenia 2) Gdy kwota pobrania prze- syłek do Czechosłowacji przekracza dziennie 200 kor., adresaci muszą przedstawić zezwole nie Banku Nardo- wego w Pradze
Estonja	1900 z ł o t y c h	1900	1900	800	800	800	Nie	1) Direction Générale des Postes à Tallinn 2) Wymagane jest posiadanie przez adresata zezwolenia Banku Estonji
Finlandja	1700 z ł o t y c h	1700	1700	7600	7600	7600	Nie	1) Bureau des réclamations à Helsinki
Łotwa	2000 z ł o t y c h	2000	2000	1000	1000	1000	1. Tak 2. W walu- cie kraju przeznacz	1) Urząd „przeznaczenia
Szwajcaria	1750 z ł o t y c h	1750	1750	1000	1000	1000	1. Tak 2. W walu- cie kraju przeznacz.	1) Urząd przeznaczenia
Węgry				1100	1100	1100	Nie	1) Urząd „przeznaczenia 2) Narazie tylko z Węgier do Polski

U w a g a do kol. 8. Najwyższa kwota pobrania w walucie kraju przeznaczenia przy przekazywaniu pobrania na konto czekowe zagranicą jest dopuszczona w wysokości podanej w kolumnach 5—7.

Obrót paczkowy z Kanadą.

1. Wprowadza się w obrocie z Kanadą drogą przez Niemcy (Hamburg) paczki do wagi 10 kg.

2. Opłaty za paczki są następujące:

	do 1 kg.	—	2.10	fr. zł.
ponad 1	„ 3	„	—	3.95 „ „
„ 3	„ 5	„	—	4.55 „ „
„ 5	„ 7	„	—	7.80 „ „
„ 7	„ 10	„	—	9.80 „ „

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. PZ 211 z dnia 9 lutego 1933 r.

Wymiana przekazów pocztowych z Niemcami.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Niemcami na zasadzie postanowień zarządzenia z dnia 18-go lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1928 r., poz. 82).

2. Do wymiany dopuszcza się zwykłe przekazy pocztowe (także pospieszne i za zwrotem poświadczeniem wypłaty) z wyłączeniem przekazów telegraficznych, pobraniowych i zleceniowych.

3. Do przyjmowania i wypłaty przekazów pocztowych upoważnione są w Polsce i w Niemczech wszystkie urzędy pocztowe.

4. Przekazy pocztowe nadawane w Polsce do Niemiec należy wystawiać w walucie niemieckiej, t. j. w markach i fenigach niemieckich (Reichsmark i Reichspfennig—1 RM = 100 Rpf) oznaczając kwotę przekazu słownie możliwie w języku francuskim.

5. Kwota przekazu do Niemiec nie może przekraczać 800 marek niemieckich, a przekazu do Polski — 1700 złotych.

6. Żądania zwrotu przekazu lub zmiany adresu oraz reklamacje przekazów należy wysyłać wprost do urzędów przeznaczenia, natomiast wszelką korespondencję, dotyczącą przedłużenia czasokresu ważności przekazów lub upoważnień do wypłaty w miejsce przekazów zaginionych lub zniszczonych, jak również korespondencję w sprawach wzajemnych rozrachunków przekazowych należy kierować pod adresem „Reichspostzentralamt (Postrechnungsamt), Berlin C 2.”

7. Opłaty za przekazy pocztowe do Niemiec należy pobierać według taryfy obowiązującej dla przekazów pocztowych w obrocie zagranicznym (tabela I).

8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1933 r.

Nr. PZ 501 z dnia 24 stycznia 1933 r.

Zmiana instrukcji o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych, jako zbiornic P. K. O.

1. Na wniosek Pocztowej Kasy Oszczędności zmienia się instrukcję o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych, jako zbiornic P. K. O., zatwierdzoną zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 5 maja 1928 r. L. 4325/IV, jak następuje:

a) W rozdziale I „Wpłaty — A. Wydawanie książeczek i pierwsze wpłaty”, w ustępie pierwszym punktu 11 (str. 9), w zdaniu trzecim, po słowach „w kolumnie 1 wpisuje się datę wpłaty” dodaje się słowa „cyframi arabskimi”; w zdaniu czwartym słowa „Podpis składa urzędnik w kolumnie 6” zastępuje się słowami „W kolumnie 6-ej wyszczególnia się słowami ostatni stan oszczędności, poczem w tejże kolumnie poniżej wpisu umieszcza urzędnik swój podpis”; ustęp drugi tegoż punktu otrzymuje brzmienie: „Wolne miejsca kolumn: 2, 3, 5 i 6 przed i po wpisanej słownie kwocie wpłaty i stanu oszczędności oraz przed i po wpisanej cyframi kwocie wpłaty i stanu oszczędności, jak również wolne miejsca w niezapisanej kolumnie 4-tej należy przekreślić podwójnymi, poziomymi, grubymi liniami”.

b) W rozdziale II „Wypłaty — A. Wypłaty doraźne”, w punkcie 3 (str. 11), po słowach „w kolumnie 1-ej datę wypłaty” dodaje się słowa „cyframi arabskimi”; zdanie „kolumny 6 i 7 przeznaczone są na podpis urzędnika wypłacającego i odcisk datownika” zastępuje się zdaniem „w kolumnie 6-ej wyszczególnia się słowami nowy stan oszczędności, pozostały po dokonaniu wypłaty, poczem w tejże kolumnie poniżej wpisu umieszcza urzędnik swój podpis; kolumna 7-ma przeznaczona jest na odcisk da-

townika"; ostatni ustęp punktu 3-go otrzymuje brzmienie: „Wolne miejsca kolumn: 2, 4, 5 i 6 przed i po wpisanej słownie kwocie wypłaty i stanu oszczędności, oraz przed i po wpisanej cyframi kwocie wypłaty i stanu oszczędności, jak również wolne miejsca w niezapisanej kolumnie 3-ej, należy przekreślić podwójnymi, poziomymi, grubymi linjami”.

c) W rozdziale VI „Wpisy na podstawie asygnat — B. Inne dopisy na podstawie asygnat P. K. O.”, w ustępie drugim punktu 3-go (stro-
na 25), po słowach „W kolumnie 1 wpisuje datę” dodaje się słowa „cyframi arabskimi”; zdanie „Kolumna 6 i 7 przeznaczone na podpis i pieczęć (datownik)”, zastępuje się zdaniami „W kolumnie 6-ej wyszczególnia słowami

ostatni stan oszczędności po dopisaniu asygnaty, poczem w tejże kolumnie poniżej wpisu umieszcza urzędnik swój podpis, kolumna 7-ma przeznaczona jest na odcisk datownika. Wolne miejsca kolumn 2, 3, 5 i 6 przed i po wpisanej słownie kwocie wpłaty (dopisu) i stanu oszczędności oraz przed i po wpisanej cyframi kwocie wpłaty (dopisu) i stanu oszczędności, jak również wolne miejsce w niezapisanej kolumnie 4-ej należy przekreślić podwójnymi, poziomymi, grubymi linjami”.

d) Wzór Nr. 13 do obrotu oszczędnościowego, zastępuje się poniżej podanym nowym wzorem:

Strona I.

1 Data wkładki lub wypłaty	2 Kwota wkładek i wypłat słowami	3 Kwota wkładki		4 Kwota wypłaty	
		zł	gr	zł	gr
28.4 31 r.	„w” sto pięćdziesiąt złotych	1	50		
10.2 32 r.	„w” piętnaście złotych	1	5		
10.2 32 r.	„z. d.” sto złotych			1	00
5.3 32 r.	% za 1931 r. sześć złotych 99 groszy	6	99		
5.3 32 r.	„w” jeden grosz		01		
	Do przeniesienia				

5 Stan oszczędności	6 Podpis urzędnika pocztowego	7 Datownik
zł	gr	
1	50	sto pięćdziesiąt złotych Bak
1	65	sto sześćdziesiąt pięć złotych Pajak
6	5	sześćdziesiąt pięć złotych Krzycki
7	1 99	siedemdziesiąt jeden zło- tych 99 groszy Brandt
7	2	siedemdziesiąt dwa złote Wiśniewski
7	2	

Strona 2.

1 Data wkładki lub wypłat	2 Kwota wkładki i wypłat słowami	3 Kwota wkładki		4 Kwota wypłat	
		zł.	gr.	zł.	gr.
	Z przeniesienia				
10.3 32 r.	asygnata dopisowa Nr 256, pięćset złotych	500			
5.6 32 r.	„zw” pięćset złotych			500	
24.11 32 r.	0/0 bieżący dziesięć złotych 65 groszy	10	65		
24.11 32 r.	„zw” osiemdziesiąt dwa złote 65 groszy			82	65

5 Stan oszczędności		6 Podpis urzędnika pocztowego	7 Datownik
zł.	gr.		
72		pięćset siedemdziesiąt dwa złote Brandt	
572			
72		siedemdziesiąt dwa złote Gertner	
82	65	osiemdziesiąt dwa złote, 65 groszy Ilski	
		Mirski	

2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1933 r.

Nr. AK 151/2 z dnia 9 lutego 1933 r.

17.

Wprowadzenie ruchu telefonicznego między Polską i Estonją.

1. Wprowadza się ogólny ruch telefoniczny między Polską i Estonją.

2. W ruchu telefonicznym między Polską i Estonją obowiązują przepisy, które mają zastosowanie w ruchu telefonicznym między Polską i Niemcami (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3 z 15 lutego 1930 r., poz. 10, str. 17 — 23) z następującymi zmianami:

CZĘŚĆ F.

Rozmowy błyskawiczne.

§ 1. Rozmowy błyskawiczne nie są dopuszczane.

CZĘŚĆ K.

Taryfy. Pobieranie opłat.

§ 1 — § 3. Opłata za trzyminutową roz-

moowę zwykłą (jednostka taryfowa) składa się:

a) z taksy końcowej polskiej, która wynosi:

I strefa	90 c.
II "	1 fr. 50 "
III "	2 " 10 "
IV "	2 " 70 "
V "	3 " 30 "
VI "	3 " 90 "
VII "	4 " 50 "
VIII "	5 " 10 "

b) z taksy tranzytowej łotewskiej, wynoszącej 2 fr.

c) z taksy końcowej estońskiej, wynoszącej 1 fr. 80 c.

Do oznaczania stref miejscowości polskich służy „Tablica” (Załącznik Nr. 1 do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z dnia 15 listopada 1930 r.), którą posługują się urzędy przy ustalaniu stref polskich w stosunku do Łotwy.

Wszystkie miejscowości estońskie należą do jednej strefy. Nazwy tych miejscowości podane są w „Nomenclature officielle des bureaux télégraphique, Berne 1927”.

Rozmowy między Polską i Estonją należy przeprowadzać za pośrednictwem Łotwy (via Warszawa — Wilno — Dźwińsk (Daugavpils) — Ryga — Tallinn).

Wszystkie rozmowy (z wyjątkiem służbowych) podlegają rozrachunkom międzynarodowym. Wykazy przeprowadzonych rozmów sporządzają urzędy kontroli granicznej w myśl dotychczasowych zarządzeń.

§ 6. Okres słabego ruchu trwa od godz. 19-ej do 8-ej według urzędowego czasu kraju nadania.

O ile chodzi o rozmowy abonowane, krajem nadania jest ten, w którym podpisano abonent.

W okresie słabego ruchu opłata za rozmowę zwykłą wynosi trzy piąte ($\frac{3}{5}$) jednostki taryfowej.

CZĘŚĆ N.

I. Rozmowy z wezwaniem do rozmównicy.

§ 3. Ustęp trzeci, zdanie trzecie.

Wezwania do rozmównicy poza miejscowym okręgiem doręczeń nie są dopuszczane.

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1933 r.

Nr. TE 2326 z dnia 7 lutego 1933 r.

18.

Zmiany w urzędowym Zbiorze przepisów służbowych.

W urzędowym Zbiorze przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1. W przepisach ruchu do ordynacji pocztowej — część ogólna, objętych tomem 4 działu II (II. P. 4.), w spisie władz i urzędów (organów) państwowych oraz samorządowych, zwolnionych od uiszczania opłat pocztowych za nadawane przesyłki listowe, zamieszczonym w § 18, w punkcie 10 p. t. „Ministerstwo Rolnictwa”, należy wpisać jako następną pozycję „Park Narodowy w Pieninach” z siedzibą w Krościenku nad Dunajcem.

2. W przepisach o ewidencji nieruchomości, użytkowanych na cele poczty, telegrafu i telefonu, objętych tomem 2, działu III (III. B. 2.), w uwagach do wzorów: Nr. 5 (str. 44) i Nr. 6 (str. 50), objaśnienia do rubryki pierwszej

(ustęp pierwszy) otrzymują brzmienie następujące: „W rubryce 1-ej wpisuje się liczbę porządkową, odpowiadającą numeracji we wzorze Nr. 10”.

3. W przepisach rachunkowo-kasowych dla urzędów pocztowych — część I, objętych tomem 1 działu X (X. R. 1), w § 26 pkt. 6 ust. 2 i w § 33 pkt. 3 ust. 3, liczbę „101” zastępuje się liczbą „201”.

Nr. AB. 201 z dnia 14 lutego 1933 r.

19.

INSTRUKCJA

z dnia 21 grudnia 1932 r.,

wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli — w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranymi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe *).

1. Objaśnienia wstępne.

§ 1. Skrót „u. o. s.” oznacza ustawę o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413); skrót „r. w. s.” oznacza rozporządzenie wykonawcze do powołanej ustawy z dn. 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Paragrafy, powołane w niniejszej instrukcji bez określenia, oznaczają postanowienia tej instrukcji.

W korespondencji między urzędami państwowymi instrukcja niniejsza będzie oznaczana skrótem i. s. u.

2. Zakres uwolnienia od opłat stemplowych, przyznanego Skarbowi Państwa oraz zakładom i przedsiębiorstwom państwowym.

§ 2. Skarb Rzeczypospolitej zasadniczo nie jest zwolniony od opłat stemplowych; również nie są zasadniczo zwolnione od opłat stemplowych państwowe zakłady i przedsiębiorstwa, będące odrębnymi osobami prawnymi. Pisma, wymienione w ustawie o opłatach stemplowych, jako podlegające opłacie, są tylko w przypadkach wyjątkowych zwolnione od opłat z tego tytułu, że wiążą się z czynnościami urzędów państwowych, względnie państwowych zakładów i przedsiębiorstw; mianowicie nie podlegają opłacie stemplowej:

a) obligacje oraz innego rodzaju obligi

*) Monitor Polski Nr. 21 z dnia 26 stycznia 1933 r., poz. 28.

Skarbu Rzeczypospolitej oraz polskich państwowych zakładów i przedsiębiorstw, będących odrębnymi osobami prawnymi; jeżeli Skarb Rzeczypospolitej albo państwowy zakład lub państwowe przedsiębiorstwo, będące odrębną osobą prawną, zaciąga pożyczkę w obligacjach (listach zastawnych, obligacjach fundowanych), to nie tylko oblig (skrypt dłużny), stwierdzający otrzymanie pożyczki w obligacjach, ale również same obligacje, w których pożyczka została wypłacona, są wolne od opłaty stemplowej (art. 120, punkty 1 i 2 u. o. s.),

b) pełnomocnictwo, udzielone przez Skarb Rzeczypospolitej (art. 112, punkt 3 u. o. s.),

c) wystawione przez Skarb Rzeczypospolitej pokwitowania — z wyjątkiem pokwitowań, zastępujących rachunek, wymienionych niżej w § 22 — oraz zezwolenia na wykreślenie wpisu w księdze wieczystej, t. j. w księdze hipotecznej, gruntowej, górniczej, kolejowej, naftowej (art. 137, punkt 8; art. 139 u. o. s.),

d) podania, wnoszone przez urzędy państwowe imieniem Skarbu Rzeczypospolitej (art. 144, punkt 1 u. o. s.),

e) świadectwa urzędowe, wydawane urzędom państwowym w sprawach, dotyczących się Skarbu Rzeczypospolitej (art. 160, punkt 3 w związku z punktem 1 art. 144 u. o. s.).

W przypadkach, wymienionych wyżej w punkcie „a”, są zwolnione od opłaty: Skarb Rzeczypospolitej oraz polskie państwowe zakłady i przedsiębiorstwa, będące odrębnymi osobami prawnymi. Natomiast w przypadkach, wymienionych w punktach „b”, „c”, „d”, „e”, uwolnienie od opłaty jest przyznane tylko Skarbowi Rzeczypospolitej, a nie służy zakładom i przedsiębiorstwom państwowym, będącym odrębnymi osobami prawnymi (poza przypadkami, wymienionymi niżej w punktach „f”, „g”, „h”, „i”).

f) Dalszy wyjątek zachodzi co do państwowych zakładów naukowych i oświatowych, będących odrębnymi osobami prawnymi. Zakłady te — w szczególności: szkoły akademickie (art. 5 i 111 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494 w brzmieniu, ustalonym ustawami z dnia 16 lipca 1924 r., Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 2, poz. 10 i z dnia 18 marca 1932 r., Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 305) — są zwolnione od opłat stemplowych we wszystkich przypadkach, wymienionych wyżej w punktach „a” — „e”, (a zatem są w tej dziedzinie zrównane ze Skarbem Rzeczypospolitej), a nadto są one osobiście zwolnione od opłaty,

gdy zawierają umowę, obustronnie obowiązującą a podlegającą opłacie procentowej (art. 16 u. o. s.); kontrahent zaś, który z państwowym zakładem naukowym lub oświatowym, będącym odrębną osobą prawną, zawiera umowę, obustronnie obowiązującą, ma zapłacić tylko połowę opłaty procentowej. Powyższe zasady dotyczą również Funduszu Pomocy Bezrobotnym (utworzonego na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r., Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664).

g) Wolne są od opłaty stemplowej: pisma, dotyczące się nabycia nieruchomości — na zasadzie przepisów o reformie rolnej — przez Skarb Państwa lub przez Państwowy Bank Rolny (art. 54, punkt 2 u. o. s.).

h) Wolne są od opłaty stemplowej pisma, stwierdzające sprzedaż przedmiotów monopolu państwowego, tudzież rachunki i inne pisma, stwierdzające wykonanie takiej umowy (patrz niżej § 22) jeżeli monopol jest bądź sprzedawcą, bądź kupującym (art. 69, punkt 2 i art. 73, punkt 3 u. o. s.).

i) Wolne jest od opłaty stemplowej podanie zakładu państwowego lub przedsiębiorstwa państwowego do władzy przełożonej, jeżeli zostało wniesione do niej, jako do władzy nadzorczej (punkt niniejszy nie ma więc zastosowania, jeżeli wśród danych okoliczności podanie pewne musiałoby być wniesione nie tylko przez przedsiębiorstwo państwowe, ale też przez przedsiębiorstwo prywatne).

j) Przedsiębiorstwa państwowe: „Polski Monopol Tytoniowy”, „Polski Monopol Solny” oraz „Państwowy Monopol Spirytusowy” są — na mocy art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240), względnie na mocy art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) i art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) — zwolnione od wszelkich opłat stemplowych. Nie należy się więc żadna opłata od tych pism, przy których — w braku powołanych przepisów — byłyby obowiązane do uiszczenia opłaty stemplowej jedynie „Polski Monopol Tytoniowy” albo „Polski Monopol Solny” albo „Państwowy Monopol Spirytusowy”, np. od rachunków, bądź wystawianych przez jedno z tych przedsiębiorstw państwowych, bądź przez nie otrzymywanych z zagranicy, od wystawianych przez nie pełnomocnictw i pokwitowań, od wnoszonych przez nie podań i wy-

dawanych im świadectw urzędowych. Przy pismach zaś, stwierdzających umowę obustronnie obowiązującą, zawartą przez „Polski Monopol Tytoniowy” lub przez „Polski Monopol Solny” lub przez „Państwowy Monopol Spirytusowy” (np. kupno, najem, dzierżawę) wprawdzie wymienione przedsiębiorstwa nie są obowiązane do uiszczenia opłaty, ale współkontrahent (o ile nie jest zwolniony od opłaty z innego tytułu) ma uiszczyć opłatę w pełnej kwocie.

k) w tych samych rozmiarach, jakie określono wyżej w punkcie „j”, przyznaje się niniejszem, a mianowicie na podstawie art. 3 (punktu 5) oraz art. 5 ustawy z dnia 25 listopada 1925 r. o popieraniu Polskiej Żeglugi Morskiej (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 891), utrzymanej w mocy w ustępie ostatnim art. 171 u. o. s., zwolnienie od opłat stemplowych na czas do końca 1944 r.: Skarbowi Państwa, o ile chodzi o pisma, tyżące się statków morskich, których zarząd jest powierzony Państwowej Szkole Morskiej lub Urzędowi Morskiemu lub Morskiemu Instytutowi Rybackiemu.

l) W myśl art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w brzmieniu, ustalonym w obwieszczeniu Ministra Komunikacji z dnia 5 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 705), jak również w myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879), wymienione dwa przedsiębiorstwa są „wolne od wszelkich opłat publicznych, od których wolny jest Skarb Państwa”. Przedsiębiorstwa te są zatem zwolnione od opłat stemplowych w rozmiarach, podanych wyżej w punktach „a” — „e”.

Poza przypadkami wyjątkowymi, wymienionymi wyżej w punktach „a” — „l”, Państwo Polskie, jako takie, nie jest zwolnione od opłat stemplowych.

W szczególności więc, gdy Skarb Rzeczypospolitej lub przedsiębiorstwo państwowe nabywa lub sprzedaje nieruchomość albo zawiera umowę najmu (poza przypadkami, wymienionymi w punktach „f”, „g”) ma być uiszczona pełna opłata.

3. Opłaty stemplowe od umów.

a) Postanowienia ogólne.

§ 3. Jeżeli bądź urząd państwowy, działa-

jący imieniem Skarbu Rzeczypospolitej lub jako zarządca majątku niepaństwowego, bądź zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa zawiera umowę, która podlega opłacie stemplowej, to co do sposobu i terminu uiszczenia opłaty obowiązują zasady, podane w §§ 4 — 17.

§ 4. 1. W razie zawarcia umowy w formie aktu notarialnego przed notariuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej lub pruskiej, opłatę wymierza i pobiera notariusz (art. 27 i 28 u. o. s.).

2. Notariusz, mający siedzibę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej lub pruskiej, wymierza i pobiera opłatę również wówczas, gdy pismo, stwierdzające zawarcie umowy, zostało przed notariuszem podpisane i przezeń uwierzytelnione (art. 27 u. o. s.).

3. W razie zawarcia umowy w formie aktu sądowego opłatę wymierza bądź sekretarz sądowy, bądź urząd skarbowy według zasad ogólnych, podanych w art. 30 i 31 oraz w punkcie 2 artykułu 33 u. o. s.

4. We wszystkich innych przypadkach opłatę stemplową wymierza urząd państwowy, względnie zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa, który zawarł daną umowę¹⁾. Urząd ma zatem wymierzyć opłatę stemplową również wówczas, gdy umowę zawarto w formie aktu notarialnego przed notariuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnicy austriackiej lub w formie pisma, uwierzytelnionego przez notariusza, mającego siedzibę na tymże obszarze.

W przypadku zawarcia umowy bądź między urzędem państwowym a zarządem państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa, będącego odrębną osobą prawną, bądź między dwoma zarządami państwowych zakładów lub przedsiębiorstw, będących odrębnymi osobami prawnymi, opłatę wymierza ten urząd, który na mocy umowy jest obowiązany do wypłacania należności umownej.

§ 5. Urząd, wymierzający opłatę stemplową, ustala ją w ten sposób, że do kwoty, obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych, dolicza dodatek 10%-owy, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138).

Sumę, ustaloną w sposób powyższy, nale-

¹⁾ W dalszym ciągu wyrażenie „urząd” oznacza również zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa.

ży uiścić: znaczkami stemplowymi, jeżeli opłata — bez dodatku 10%-owego — nie przewyższa 300 zł; gotówką, jeżeli opłata — bez dodatku 10%-owego — przewyższa 300 zł. Jeżeli opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowymi, to ich wartość nominalna ma odpowiadać ściśle kwocie, obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych; uiszczenie bowiem dodatku 10%-owego nastąpiło już przy zakupie znaczków.

Opłata ma być uiszczona — przez dostarczenie znaczków stemplowych urzędowi, zawierającemu umowę, względnie przez zapłacenie gotówką w kasie urzędu skarbowego — zasadniczo przed podpisaniem umowy przez urząd.

Jeżeli ważność umowy zależy od zatwierdzenia przez władzę przełożoną, to opłatę można uiścić przed umieszczeniem klauzuli zatwierdzenia na piśmie, stwierdzającym zawarcie umowy.

§ 6. Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowymi, to urząd, zawierający umowę, nakleja znaczki na tym egzemplarzu pisma, stwierdzającego umowę, który ma pozostać w urzędzie. Znaczki mają być naklejone w ten sposób, aby między nimi możliwie nie było odstępów. Następnie należy skasować znaczki stemplowe zapomocą pieczęci urzędowej, a mianowicie w ten sposób, aby na każdym znaczku był jeden odcisk, znajdujący się częściowo na znaczku, częściowo zaś przechodzący na papier lub na znaczek sąsiedni. Bezpośrednio po znaczkach stemplowych ma być umieszczone zaświadczenie o wymiarze, w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie . . . zł . . . gr słowami . . . , a mianowicie od . . . zł . . . gr . . . % (art. . . . u. o. s.) i uiszczono znaczkami stemplowymi w wymierzonej kwocie”.

Urząd, który zawarł umowę, umieszcza zaświadczenie o wymiarze również na tym egzemplarzu pisma, który jest przeznaczony dla współkontrahenta. Zaświadczenie to ma być ułożone w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie zł . . . gr . . . słowami . . . , a mianowicie od zł . . . gr . . . % (art. . . . u. o. s.) i skasowano znaczki stemplowe, umieszczonymi na egzemplarzu przechowywanym w aktach urzędowych.

. . . dnia . . . 19 . . . r.”

§ 7. Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona gotówką, to urząd, zawierający umowę, sporządza polecenie poboru w następującej formie:

„L.

Nazwisko i imię (fima, nazwa) płatnika²⁾.

Kasa urzędu skarbowego³⁾ w pobierze opłatę stemplową (wraz z dodatkiem 10%-owym) w kwocie⁴⁾ zł . . . gr, słowami⁵⁾, wymierzoną przez⁶⁾ od umowy z⁷⁾ o⁷⁾.
. . . . dnia 19 . . . r.

Pieczęć urzędowa:

Podpis i stanowisko służbowe:”.

Urząd, zawierający umowę, skierowuje polecenie poboru do kasy urzędu skarbowego. Pokwitowanie tej kasy ma być załączone do tego egzemplarza umowy, który pozostaje w urzędzie zawierającym umowę. Urząd ten umieszcza zarówno na tym egzemplarzu umowy, który u niego pozostaje, jakoteż na owym, który jest przeznaczony dla współkontrahenta, zaświadczenie o wymiarze w następującej formie:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie⁴⁾ . . . zł . . . gr słowami⁵⁾, a mianowicie od . . . zł . . . gr . . . % (art. . . . u. o. s.) oraz dodatek 10% . . . zł . . . gr i uiszczono w Kasie Urzędu Skarbowego (Urzędu Opłat Stemplowych) w dnia (poz. dz. przych.) dnia”

Wszystkie zaświadczenia o wymiarze mają być zaopatrzone w pieczęć urzędową oraz w podpis, z wymienieniem stanowiska służbowego — tudzież w datę tego dnia, w którym egzemplarz, przeznaczony dla współkontrahenta, zostaje mu wręczony; w razie przesłania pocztą należy zaświadczenie o wymiarze zaopatrzyć w pieczęć pocztową.

²⁾ Jeżeli na mocy umowy wydatek na opłatę ma być poniesiony częściowo przez urząd, a częściowo przez współkontrahenta, to należy w tem miejscu wymienić obu płatników, podając przy każdym jego udział w owym wydatku.

³⁾ Co należy rozumieć przez „Kasę urzędu skarbowego”, podaje § 17 r. w. s.

⁴⁾ W tem miejscu należy wstawić kwotę łączną, wynikającą z zesumowania opłaty właściwej i dodatku 10%-owego. (Nie należy więc wymieniać oddzielnie opłaty właściwej i dodatku 10%-owego).

⁵⁾ Nazwa i siedziba urzędu, zawierającego umowę.

⁶⁾ Nazwisko i imię, względnie firma lub nazwa współkontrahenta.

⁷⁾ Przedmiot umowy.

patrzeć w datę, w której ów egzemplarz zostanie prawdopodobnie przez pocztę doręczony.

§ 8. Jeżeli pismo, stwierdzające umowę, z istoty swej ma zaopatrzone tylko w jeden podpis i to nie w podpis urzędu, zatwierdzającego umowę, lecz w podpis współkontrahenta, to współkontrahent ma wręczyć urzędowi, zawierającemu umowę, jednocześnie z podpisaniem przez siebie pismem, stwierdzającym zawarcie umowy, znaczki stemplowe (§ 6), względnie pokwitowanie kasy urzędu skarbowego (§ 7). Jeśliby tego nie uczynił, to urząd zawierający umowę, przesyła Urzędowi Skarbowemu (względnie Urzędowi Opłat Stemplowych), w którego okręgu urząd zawierający umowę ma siedzibę, „zawiadomienie o dostrzeżonym naruszeniu ustawy o opłatach stemplowych” według wzoru 5 do § 78 r. w. s. Urząd Skarbowy na podstawie tego zawiadomienia wymierzy opłatę wraz z podwyżką stemplową (art. 42 u. o. s.).

Urząd zawierający umowę, ma we właściwym czasie zawiadomić współkontrahenta o powyższym jego obowiązku oraz o skutkach niedopełnienia go, podając zarazem kwotę opłaty oraz czy opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowymi, czy gotówką; w tym ostatnim wypadku urząd ma wręczyć współkontrahentowi polecenie poboru (§ 7).

Postępowanie urzędu, zawierającego umowę, po dostarczeniu przez współkontrahenta znaczków stemplowych, względnie pokwitowania kasy urzędu skarbowego, normują §§ 6 i 7.

Postępowanie, unormowane w niniejszym paragrafie, ma być stosowane w szczególności w przypadku, gdy przyjęcie oferty (zamówienia) jest umieszczone na tym samym papierze, na którym jest wypisana oferta (§ 20 ustęp drugi, zdanie drugie oraz ustęp trzeci, zdanie drugie), jak również w razie sporządzenia obligu (art. 114 u. o. s.), na mocy którego wierzycielem jest osoba, reprezentowana przez urząd wymieniony w § 3 (oblig zatem podpisany tylko przez współkontrahenta, jako dłużnika).

b) Postanowienia specjalne o umowach, przy których opłata stemplowa ma być uiszczana ratami.

§ 9. Jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma, stwierdzającego umowę i nie jest też znana najniższa ilość świadczenia, ani nie zostaje wypłacona zaliczka (art. 9 u. o. s.), to urząd,

zawierający umowę, o ile byłby powołany do wymierzania opłaty stemplowej, gdyby wysokość jej dała się zgóry oznaczyć (§ 4, punkt 4) — umieszcza zarówno na egzemplarzu umowy, pozostającym w urzędzie, jakoteż na tym, który jest przeznaczony dla współkontrahenta, zaświadczenie następujące (zaopatrzone w pieczęć urzędową oraz w podpis, z wymienieniem stanowiska służbowego):

„Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 u. o. s.).

..... dnia 19 .. r.”

§ 10. W przypadku, wymienionym w § 9, urząd jednocześnie z doręczeniem egzemplarza umowy doręcza współkontrahentowi decyzję, w której oznajmia mu, że opłata stemplowa ma być uiszczona ratami w miarę wykonywania zobowiązania *) *). W decyzji tej (§ 77 r. w. s.) należy podać (prócz dokładnego określenia umowy, stanowiącej przedmiot opłaty):

a) sposób obliczenia każdej raty (a zatem określenie podstawy wymiaru i wymienienie stopy opłaty — z powołaniem się na odpowiedni przepis ustawy o opłatach stemplowych),

b) terminy, w których mają być uiszczone poszczególne raty,

*) Załącznik 1 do niniejszej instrukcji zawiera wzór decyzji przewidzianej w § 10, a załącznik 2 częściowy odpis konkretnej umowy, na podstawie której wzór 1 został sporządzony (w tym częściowym odpisie pominięto postanowienia nieistotne, spowodowane szczególnymi okolicznościami, wiążącymi się z daną umową, a nie z typem umowy, oraz postanowienia natury technicznej).

Od umowy ujawnionej w załączniku 2 należy się oprócz opłat wymienionych w decyzji według wzoru 1 jeszcze opłata od najmu lokomobili, przewidzianego w § 4 umowy. Podstawę wymiaru stanowi wartość cyrkularki (wynosząca w danym wypadku 3.000 zł); od tej wartości należy przed podpisaniem umowy (§ 5 niniejszej instrukcji) uiścić w myśl art. 88 u. o. s. (a zatem 30 zł). To uiszczenie ma być stwierdzone w zaświadczeniu o wymiarze (patrz niżej § 11, ustęp ostatni).

*) Jeżeli na mocy umowy wydatek na opłatę stemplową ma ponieść w całości urząd, zawierający umowę, to urząd ten oczywiście nie doręcza współkontrahentowi decyzji, przewidzianej w § 10, ale decyzję taką mimo to sporządza — dla własnej orientacji.

Jeżeli zaś na mocy umowy wydatek na opłatę stemplową ma być poniesiony częściowo przez urząd zawierający umowę, a częściowo przez współkontrahenta, to należy współkontrahentowi doręczyć decyzję, zawierającą specjalny ustęp (umieszczony przed ustępem ostatnim, dotyczącym się odwołania) następującej treści: „Wszystkie wyżej wymienione raty opłaty stemplowej ma Pan (macie Panowie) uiścić tylko w części (częściach, np. „w połowie” lub „w 3/4 częściach”), gdyż resztę pokrywa podpisany urząd”.

c) sposób uiszczenia.

Co do sposobu uiszczenia należy odróżnić, która ze stron umawiających się jest na mocy umowy obowiązana do wypłacania sum pieniężnych.

Jeżeli stroną obowiązana do wypłacania sum pieniężnych jest urząd, zawierający umowę (np. jako kupujący), to urząd potrąca poszczególne raty opłaty od poszczególnych rat należności umownej. Współkontrahentowi wolno uiszczać każdą ratę opłaty, o ile rata nie przekracza 300 zł, również w ten sposób, że umieszcza znaczki stemplowe, których wartość równa się racie opłaty, na rachunku, przedstawionym urzędowi, który zawarł umowę, a stwierdzającym odnośną ratę należności umownej.

Jeżeli przeciwnie współkontrahent urzędu ma na mocy umowy wpłacać sumy pieniężne do kasy państwowej, to przy każdej racie tego świadczenia pieniężnego ma wnieść do tej samej kasy państwowej odpowiednią ratę opłaty. Jeżeli kasą tą jest kasa urzędu skarbowego (a nie własna kasa zakładu państwowego lub przedsiębiorstwa państwowego), to współkontrahent ma w ciągu tygodnia po każdym uiszczeniu raty opłaty stemplowej zawiadomić o tem uiszczeniu urząd, który zawarł umowę, załączając kwit kasy urzędu skarbowego lub odpis uwierzytelniony¹⁰⁾; urząd ma na żądanie współkontrahenta umieszczać na wręczonym mu egzemplarzu umowy adnotacje, stwierdzające uiszczenie poszczególnych rat.

§ 11. Jeżeli wprawdzie świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma, ale jest znana najniższa ilość świadczenia albo zostaje wypłacona zaliczka (art. 9, ustęp drugi u. o. s.), to urząd, zawierający umowę, wymierza narazie opłatę tymczasową według ilości najniższej, względnie według zaliczki i zarazem zastrzega uiszczenie reszty opłaty ratami w miarę wykonania zobowiązania. Urząd ma zatem — stosownie do wysokości opłaty tymczasowej bądź skasować znaczki stemplowe (§ 6), bądź zarządzić uiszczenie opłaty tymczasowej gotówką (§ 7) i zarazem sporządzić decyzję w przedmiocie uiszczenia reszty opłaty ratami. Decyzja ta ma być ułożona w sposób, podany w § 10. W decyzji należy umieścić ustęp specjalny (a mianowicie przed ustę-

pem ostatnim, dotyczącym się odwołania) następującej treści: „Od umowy, której tyczy się niniejsza decyzja, uiszczono już opłatę tymczasową w wysokości zł gr.” Wobec tego należy wprawdzie jednocześnie z obliczeniem każdej raty należności umownej obliczyć ratę opłaty stemplowej, atoli rata opłaty stemplowej ma być uiszczona po raz pierwszy dopiero wówczas, gdy suma rat opłaty stemplowej przekroczy kwotę opłaty tymczasowej. Należy więc podaną wyżej kwotę opłaty tymczasowej potrącić od raty pierwszej; jeżeliby rata pierwsza wyniosła mniej, niż opłata tymczasowa, to należy resztę, niepokrytą drogą tego potrącenia, potrącić od raty drugiej, ewentualnie też od następnych¹¹⁾.

Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego zawarcie umowy, urząd umieszcza zaświadczenie o wymiarze według zasad, podanych w §§ 6 względnie 7 — z tą zmianą, że po wyrazach „a mianowicie od” należy wstawić wyrazy: „w ilości najniższej, wynoszącej” względnie „zaliczki, wynoszącej” oraz przy końcu dodać zdanie następujące: „Reszta opłaty zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 u. o. s.)”.

§ 12. Opłata stemplowa od umowy:

a) na mocy której urząd bierze w najem nieruchomości (lokal) lub

b) na mocy której urząd oddaje w najem mieszkanie funkcjonariuszowi państwowemu — może być uiszczona ratami z których każda wynosi (w myśl art. 88 u. o. s.) 1% (z dodatkiem 10%) od raty czynszu najmu (komornego); jeżeli jednak jedna ze stron jest oobiście zwolniona od opłaty na mocy art. 16 u. o. s., to rata opłaty wynosi ½% (z dodatkiem 10%-ym) od danej raty czynszu najmu. W przypadku a)

¹¹⁾ Powyższy wzór ustępu specjalnego tyczy się przypadku, w którym współkontrahent ma wpłacać raty należności umownej do kasy państwowej. W przeciwnym wypadku, t. j. gdy współkontrahent jest wierzycielem, uprawnionym do żądania należności umownej, wzór powyższy ulega odpowiedniej modyfikacji. W szczególności zdanie drugie i trzecie będą brzmiały: „Wobec tego zostanie wprawdzie jednocześnie z obliczeniem każdej raty należności umownej obliczona rata opłaty stemplowej, atoli rata opłaty stemplowej zostanie potrącona po raz pierwszy dopiero wówczas, gdy suma rat opłaty stemplowej przekroczy kwotę opłaty tymczasowej. Podana wyżej kwota opłaty tymczasowej zostanie więc potrącona od raty pierwszej; jeżeliby rata pierwsza wyniosła mniej, niż opłata tymczasowa, to reszta, niepokryta drogą tego potrącenia, zostanie potrącona od raty drugiej, ewentualnie też od następnych”.

¹⁰⁾ Ten obowiązek zawiadamiania urzędu o każdym uiszczeniu raty opłaty stemplowej ma być wyraźnie zaznaczony w decyzji.

urząd potrąca poszczególne raty opłaty stemplowej od poszczególnych rat czynszu najmu. W przypadku b) funkcjonariusz państwowy wpłaca ratę opłaty jednocześnie z wpłatą czynszu najmu.

Czy w przypadkach powyższych ma być dozwolone uiszczenie ratami, rozstrzyga urząd zawierający umowę. W razie zezwolenia na spłatę ratami, urząd zawierający umowę ma sporządzić decyzję, wyjaśniającą zasady uiszczenia opłaty zgodnie z ustępem pierwszym niniejszego paragrafu. Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego umowę, urząd zamieszcza następujące zaświadczenie: „Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (§ 12 i. s. u.) 19 . . . r.”.

Jeżeli umowa najmu, co do której urząd, zawierający umowę, zewolił na podstawie niniejszego paragrafu na uiszczenie ratami, została rozwiązana przed upływem czasu, na który ją zawarto, to opłata ma być uiszczona tylko za czas, przez który umowa faktycznie była wykonywana; w razie więc regularnego płacenia rat w sposób, wskazany w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, obowiązek uiszczania rat opłaty ustaje z dniem rozwiązania umowy. Jeżeli umowa, zawarta na czas nieokreślony, zostaje rozwiązana przed upływem okresu 5-letniego, przewidzianego w art. 10, punkcie „e” u. o. s. — np. po 1½ roku — to reszta opłaty (w powyższym przykładzie — za 3½ lat) ulega umorzeniu.

§ 13. Ministerstwo Skarbu może — poza przypadkami, o których mowa w §§ 9 — 12 — na podstawie art. 177 u. o. s. (na wniosek urzędu zawierającego umowę lub na wniosek współkontrahenta) zezwolić na uiszczenie opłaty stemplowej ratami. Zezwolenie to będzie zarazem zawierało decyzję o należności i wysokości odsetek za odroczenie (art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) oraz o okresach, za które odsetki te należy obliczać. Ministerstwo Skarbu skierowuje swą decyzję — w przedmiocie uiszczania opłaty ratami — do urzędu, zawierającego umowę, który następnie sporządza, według zasad, podanych w § 10, edycję, wyjaśniającą (zgodnie z treścią decyzji Ministerstwa Skarbu) sposób uiszczania opłaty.

Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego umowę, urząd zamieszcza zaświadczenie o wymiarze w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie¹⁾ zł . . . gr, słowami²⁾ a mianowicie od . . . zł . . . gr . . . % (art. u. o. s.) oraz dodatek 10% zł gr. Ta opłata zostanie uiszczona ratami na mocy reskryptu Ministerstwa Skarbu z dn. L.”.

Jeżeli według decyzji Ministerstwa Skarbu pierwsza rata ma być uiszczona przed podpisaniem umowy lub przed umieszczeniem klauzuli zatwierdzenia przez władzę przełożoną (§ 5, ustęp ostatni), to powyższy tekst zaświadczenia o wymiarze ma być uzupełniony zdaniem następującem: „Pierwszą ratę uiszczono przez skasowanie znaczków stemplowych za zł.”, względnie: „Pierwszą ratę w kwocie zł uiszczono w kasie Urzędu Skarbowego (Urzędu Opłat Stemplowych) w dnia poz. dz. przych.)”.

Izba skarbową (względnie Śląski Urząd Wojewódzki) może w myśl § 190 (względnie też § 191) r. w. s. zezwolić na uiszczenie opłaty stemplowej ratami w ciągu okresu, nie przewyższającego 2 lat, licząc od dnia, w którym opłatę stemplową należało uiścić w myśl ustawy. Wniosek zatem urzędu, zawierającego umowę, o zezwolenie na uiszczenie ratami w ciągu okresu nie dłuższego niż 2 lata ma być skierowany do izby skarbowej, w której okręgu dany urząd, zawierający umowę, ma swą siedzibę (względnie do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego). Zasady, podane w poprzednich ustępach niniejszego paragrafu, mają zastosowanie również w przypadku wydania przez izbę skarbową decyzji w przedmiocie zezwolenia na uiszczenie opłaty stemplowej ratami.

§ 14. Jeżeli umowa określona w §§ 9 — 13, została zawarta w formie aktu notarialnego przed notariuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej lub pruskiej (§ 4, punkt 1), albo w formie pisma podpisanego przed notariuszem, mającym siedzibę na tym obszarze i przezeń uwierzytelnionego (§ 4, punkt 2), lub w formie aktu sądowego (§ 4, punkt 3), to notariusz lub sąd w tekście aktu notarialnego lub sądowego, względnie w tekście wierzytelnienia podpisów zaświadcza, że i z jakiego powodu żadnej opłaty nie wymierzono (w przypadkach, których tyczą się §§ 9 i 12 ewentualnie też § 13) względnie, że i w jakiej kwocie wymierzono opłatę tymczasową (w przypadkach, których tyczy się § 11) lub pobrano tylko część (pierwszą ratę) wymierzonej opłaty (§ 13).

Przy umowach tego rodzaju urząd, zawierający umowę, ma jaknajrychlej sporządzić decyzję przewidzianą w §§ 10, względnie 11, 12 lub 13.

§ 15. Urzędy, które nie posiadają własnej kasy (posługują się kasami urzędów skarbowych), a zatem prowadzą „pamiętnik należytości biernych” (wzór 15 do § 75 Przepisów rachunkowo - kasowych — „Monitor Polski” Nr. 285 z 1921 r., Dz. Urz. Min. Skarbu z tegoż roku Nr. 45, poz. 564), oraz „księgę przychodów budżetowych” (wzór 12 do § 70 powołanych przepisów), mają uwidocznic treść decyzji w przedmiocie uiszczenia opłaty stemplowej ratami (§§ 10 — 14):

a) w „pamiętniku należytości biernych”, gdy współkontrahent urzędu jest wierzycielem, uprawnionym do żądania należności umownej,

b) w „księdze przychodów budżetowych”, gdy współkontrahent urzędu jest obowiązany do wpłacania należności umownej.

Adnotacja, o której mowa, ma nastąpić w kolumnie „Uwagi”, pod tym samym numerem bieżącym, pod którym jest zapisana odnośna należność umowna. W razie trwania umowy przez czas dłuższy, niż do końca okresu budżetowego, w którym należność umowna zapisano po raz pierwszy do jednej z wymienionych dwóch ksiąg, adnotacja ma być dokonywana corocznie aż do czasu zupełnego uiszczenia opłaty stemplowej.

W przypadku zanotowania treści decyzji w „pamiętniku należytości biernych”, urząd przy każdym asygnowaniu raty należności umownej zarządza potrącenie opłaty stemplowej i uwidocznia w kolumnie „Uwagi” kwotę, która ma być potrącona. Wyjątek zachodzi:

1) w przypadku wymierzenia i uiszczenia opłaty tymczasowej (§ 11); w tym bowiem razie potrącanie opłaty stemplowej rozpoczyna się dopiero wówczas, gdy kwota opłaty stemplowej, obliczona według płatnych już rat należności umownej, przekroczyła kwotę opłaty tymczasowej,

2) w razie dozwolenia spłaty ratalnej przez Ministerstwo Skarbu (§ 13), wtedy potrącanie opłaty stemplowej odbywa się w terminach, podanych w decyzji Ministerstwa Skarbu.

3) w razie uiszczenia raty opłaty stemplowej znaczkami stemplowymi, umieszczonemi na rachunku (§ 10, ustęp przedostatni, zdanie drugie); wtedy bowiem urząd ogranicza się do umieszczenia w kolumnie „Uwagi” adnotacji:

„Opłatę stemplową zł gr. uiszczono znaczkami stemplowymi na rachunku”.

W przypadku zaś uwidocznienia treści decyzji w „księdze przychodów budżetowych” urząd uwidocznia wpłaty na poczet opłaty stemplowej w tejże księdze, w kolumnie „Uwagi”, a mianowicie na podstawie kwitów, przedstawianych przez współkontrahenta (§ 10, zdanie ostatnie); kwity te mają być załączone do akt, dotyczących się danej umowy¹²⁾

§ 16. Urząd, posiadający własną kasę, prowadzi:

a) księgę ewidencyjną opłat stemplowych według załączonego wzoru 3.

b) rejestr uiszczeń na poczet opłat stemplowych według załączonego wzoru 4.

W „księdze ewidencyjnej” numeracja pozycji biegnie bez żadnej przerwy, a zatem nie stosuje się do okresów budżetowych lub kalendarzowych. Księga ta ma być zaopatrzona w skorowidz alfabetyczny, wymieniający współkontrahentów oraz przy każdym: stronicę dla niego przeznaczoną.

W „rejestrze uiszczeń” numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Każdą sprawę, w której została wydana decyzja w przedmiocie uiszczenia opłaty stemplowej ratami (§§ 10 — 14), zapisuje się do „księgi ewidencyjnej”, wymieniając w nagłówku: pozycję i współkontrahenta oraz wypełniając kolumnę 1; w razie wymierzenia opłaty tymczasowej (§ 11) wypełnia się nadto kolumny 2 i 3.

¹²⁾ Jeżeli na mocy umowy wydatek na opłatę stemplową ma podnieść w całości lub w części urząd, zawierający umowę, to postanowienia § 15 ulegają następującym modyfikacjom:

Zarówno w przypadku, gdy współkontrahent urzędu jest wierzycielem uprawnionym do żądania należności umownej, jakoteż, gdy współkontrahent urzędu jest obowiązany do wpłacenia należności umownej, należy w „pamiętniku należytości biernych” w odpowiednich kolumnach uwidocznic — według treści decyzji (§§ 10 do 14 oraz odsyłacz 9 do § 10) — kwoty, które w danym okresie budżetowym mają być poniesione przez urząd, tytułem opłaty stemplowej.

Jeżeli urząd ma ponieść opłatę stemplową w całości, to nie należy już czynić żadnych adnotacji w kolumnie „uwagi” pamiętnika należytości biernych, ani też w księdze przychodów budżetowych; jeżeli zaś urząd ma ponieść opłatę tylko w części, to należy w kolumnie „Uwagi” pamiętnika należytości biernych, względnie w kolumnie „Uwagi” księgi przychodów budżetowych umieścić adnotację, tyczącą się tej części opłaty, którą ma uiścić współkontrahent.

W przypadkach wymienionych w §§ 9—12 należy po upływie każdego terminu płatności raty należności umownej wypełnić kolumny 4 — 7.

Jeżeli nie było opłaty tymczasowej (§ 11 oraz kolumny 2 i 3 księgi ewidencyjnej), to kwotę wpisaną do kolumny 7 zapisuje się również do „rejestru uiszczeń”, wypełniając kolumny 1 — 5; następnie wypełnia się kolumny 8 i 9 księgi ewidencyjnej, wpisując do kolumny 8 tę samą kwotę, która jest zapisana do kolumny 7.

Jeżeli uiszczono opłatę tymczasową, obliczoną według najniższej ilości świadczenia, albo według zaliczki (§ 11), to procedurę, opisaną w poprzednim ustępie, stosuje się dopiero od czasu, gdy suma kwot, zapisanych do kolumny 7 księgi ewidencyjnej, zrównała się z kwotą opłaty tymczasowej. Do tego czasu poszczególne kwestje, zapisane do kolumny 7, nie mają być przenoszone do rejestru uiszczeń; kolumny 8 i 9 księgi ewidencyjnej pozostają niewypełnione, a do kolumny 10 zapisuje się tę samą kwotę, która jest uwidoczniona w kolumnie 7.

Jeżeli po zapisaniu poszczególnej kwoty do kolumny 7 księgi ewidencyjnej okazuje się, że właśnie na skutek obliczenia tej raty opłaty stemplowej suma kwot, zapisanych do kolumny 7 (która po zapisaniu raty poprzedniej wynosiła mniej niż opłata tymczasowa, uwidoczniona w kolumnie 2) przewyższyła opłatę tymczasową (obliczoną według najniższej ilości świadczenia, albo według zaliczki), to należy zapisać: do kolumny 10 księgi ewidencyjnej — różnicę między opłatą tymczasową a osiągniętą na skutek raty poprzedniej sumą kwot, zapisanych do kolumny 7, a do kolumny 8 różnicę między ostateczną sumą kwot, zapisanych do kolumny 7, a opłatą tymczasową. Jeżeli np. opłata tymczasowa wynosi 1000 zł, rata ostatnia opłaty stemplowej 300 zł, a suma kwot, zapisanych do kolumny 7, z wyłączeniem raty ostatniej, 900 zł, to należy zapisać do kolumny 7 — 300 zł, do kol. 8 (oraz do rejestru uiszczeń) — 200 zł, (t. j. 1200 minus 1000), a do kolumny 10 — 100 zł (t. j. 1000 minus 900).

W razie uiszczenia opłaty stemplowej za pomocą znaczków stemplowych, umieszczonych na rachunku (§ 10, ustęp przedostatni, zdanie drugie), nie uwidocznia się tej raty w rejestrze uiszczeń; w kolumnie 9 księgi ewidencyjnej umieszcza się adnotację: „Opłatę stem-

plową zł gr uiszczono znaczkami stemplowymi na rachunku”.

Sposób prowadzenia ewidencji w razie zezwolenia przez Ministerstwo Skarbu na uiszczanie opłaty ratami (§ 13) ustali Ministerstwo Skarbu w każdym przypadku poszczególnym. Kwotę odsetek za odroczenie, obliczoną według wskazówek, zawartych w decyzji Ministerstwa Skarbu, należy uwidocznnić w kolumnie 8 księgi ewidencyjnej oraz w kolumnie 5 rejestru uiszczeń czerwonym atramentem, poniżej kwoty opłaty stemplowej.

§ 17. Kwoty, wpisane do kolumny 5 rejestru uiszczeń (§ 16), należy za każdy miesiąc podsumować w ciągu pierwszych pięciu dni miesiąca następnego i w tymże terminie sumę w ten sposób obliczoną wnieść do kasy skarbowej przy deklaracji, w której należy podać, że wpłata następuje „tytułem opłat stemplowych od umów”, oraz wymienić czasokres, za który wpłata następuje. W razie wpisania do kolumny 5 (czerwonym atramentem) odsetek za odroczenie (§ 16, zdanie ostatnie), należy podsumować oddzielnie opłaty stemplowe i oddzielnie odsetki i również w deklaracji wymienić obie te sumy, określając sumę odsetek wrazami „tytułem odsetek”.

Urząd może dokonywać podsumowania i wpłaty części, niż raz na miesiąc.

Po wniesieniu do kasy urzędu skarbowego należy wypełnić kolumny 6 — 8 rejestru uiszczeń, uwidoczniając sumę odsetek za odroczenie w kol. 7 czerwonym atramentem.

c) Odwołania.

§ 18. Od wymiaru opłaty stemplowej, dokonanego przez urząd, który zawarł umowę (§ 4), jak również od wydanej przez ten urząd decyzji w przedmiocie uiszczania opłaty stemplowej ratami (§§ 10 — 12) może współkontrahent wnieść — na ręce urzędu, który wymierzył lub wyda decyzję — odwołanie, w ciągu miesiąca od daty zaświadczenia o wymiarze (§§ 6, 7, 11, 13), względnie od daty doręczenia decyzji (§§ 10 — 14) w przedmiocie uiszczania opłaty stemplowej ratami (art. 46 i 47 u. o. s., oraz § 95, punkt „h” r. w. s.). Odwołujący się ma do odwołania załączyć doręczony mu egzemplarz umowy lub jego odpis uwierzytelniony; jeżeli odwołanie jest skierowane przeciw decyzji w przedmiocie uiszczania opłaty stemplowej ratami, to należy do odwołania załączyć nadto ową decyzję lub jej odpis uwierzytelniony (art.

47 u. o. s.). Urząd, który zawarł umowę, przesyła odwołanie wraz ze swoją opinią tej izbie skarbowej, w której okręgu ma siedzibę (art. 47 u. o. s.). Izba Skarbowa zawiadamia o swem rozstrzygnięciu odwołującego się, oraz urząd, który wymierzył opłatę.

d) Szczegółowe objaśnienie przepisów o opłatach stemplowych od umów o dostawę lub robotę.

§ 19. Pismo, stwierdzające zawarcie umowy o dostawę (czyli o sprzedaż rzeczy ruchomych) lub o robotę, podlega opłacie stemplowej (w myśl punktu 4 art. 69, oraz w myśl punktu 4 art. 91 u. o. s.) tylko w przypadkach następujących:

1. gdy zostało sporządzone w formie aktu notarialnego lub sądowego, albo notarialnie lub sądownie uwierzytelnionego.

2. gdy umowę zawarto w formie aktu ściśle prywatnego (t. j. nie sporządzonego ani w formie notarialnej, ani w formie sądowej, ani też nie uwierzytelnionego notarialnie lub sądownie) i pismo takie jest podpisane przez obie strony.

Jeżeli zaś akt ściśle prywatny jest podpisany tylko przez jedną stronę, to podlega opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy:

3. żadna ze stron umawiających się nie prowadzi przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu, albo przedsiębiorstwa, które jest ustawowo zwolnione od tego podatku¹³⁾, np.: gdy urząd państwowy, nie sprawujący zarządu przedsiębiorstwa państwowego, zawiera umowę z rolnikiem o dostawę produktów rolnych,

4. gdy wprowadzie bądź jedna strona, bądź obie strony prowadzą przedsiębiorstwo, określone tylko co w punkcie 3, atoli dana umowa o dostawę lub robotę nie wchodzi w zakres owego przedsiębiorstwa.

Z powyższego wynika, że jeżeli choćby tylko jedna ze stron umawiających się prowadzi przedsiębiorstwo, określone w punkcie 3, a dana umowa o dostawę lub robotę wchodzi w zakres owego przedsiębiorstwa, to pismo, stwierdzające zawarcie umowy, a sporządzone w formie aktu ściśle prywatnego, tylko przez jedną stronę podpisanego, nie podlega opłacie

stemplowej. Zasadę tę stosuje się nietylko wówczas, gdy sporządzono tylko jedno pismo (podpisane przez jedną stronę, a wręczone stronie drugiej), lecz także wtedy, gdy umowa przyszła do skutku drogą wymiany pism (listów), z których każde jest podpisane tylko przez jedną stronę.

§ 20. Oferta zasadniczo nie podlega opłacie, gdyż sama przez się nie stwierdza zawarcia umowy. Podlega opłacie tylko wyjątkowo, a mianowicie, gdy jest sporządzona w formie, podanej wyżej w punkcie 1 § 19 i zarazem wartość przedmiotu przewyższa 100 zł; w takim razie opłata przy wartości, nie przewyższającej 1000 zł, wynosi 2 zł, przy wartości wyższej, niż 1000 zł, opłata wynosi 5 zł (art. 139 u. o. s.).

Przyjęcie oferty podlega opłacie, gdy zachodzi jeden z warunków, podanych wyżej w punktach 1, 3 lub 4 §-u 19. W braku tych warunków przyjęcie oferty podlega opłacie tylko wówczas, gdy jest umieszczone na tym samym papierze, na którym jest wypisana oferta (wtedy bowiem zachodzi warunek, podany wyżej w punkcie 2 § 19); w tym wypadku stosuje się § 8.

„Zamówienie” („zapotrzebowanie”), jeżeli następuje z powołaniem się na otrzymaną ofertę, podlega zasadom, podanym w ustępie poprzednim co do przyjęcia oferty. W braku takiego powołania się zamówienie należy uważać za ofertę.

Przyjęcie zamówienia stoi narówni z zamówieniem, dokonaniem z powołaniem się na otrzymaną ofertę.

§ 21. Od pism, stwierdzających zawarcie umowy (o ile podlegają opłacie stemplowej), należy uiszczyć opłatę procentową, która wynosi:

a) w przypadkach kupna lasu na wyrąb — zawsze 1% od sumy należności,

b) w innych przypadkach: jeżeli którakolwiek ze stron umawiających się zawarła umowę w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku — 0,2% od sumy należności,

c) jeżeli zaś dana umowa co do żadnego z kontrahentów nie wchodzi w zakres przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku — 1% od sumy należności.

Nie pobiera się opłaty, gdy należność za sprzedane towary lub za roboty, które mają być wykonane, nie przewyższa 20 zł.

¹³⁾ Przedsiębiorstwa, ustawowo zwolnione od podatku przemysłowego, wymienią: art. 3, oraz art. 95, punkt 1-a ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110).

4. Opłaty stemplowe od pism, stwierdzających wykonanie umowy o dostawę lub robotę.

§ 22. Najbardziej typowym pismem, stwierdzającym wykonanie umowy o dostawę lub robotę, jest rachunek, t. j. pismo, sporządzone przez sprzedawcę (dostawcę) lub przez osobę, która zobowiązała się do wykonania roboty, stwierdzające całkowite lub częściowe wykonanie umowy przez wystawcę rachunku i wymieniąjące należność za dostarczone rzeczy ruchome lub wykonane roboty (bez względu na to, czy wystawca rachunku podpisał go lub czy swe nazwisko albo firmę uwidoczniał w inny sposób, np. zapomocą pieczętki lub przez wystawienie rachunku na papierze firmowym).

Do pism, stwierdzających wykonanie umowy, należą nadto:

a) potwierdzenie odbioru towarów, względnie potwierdzenie wykonania roboty, wymieniąjące zarazem należność za towary, względnie za robotę,

b) potwierdzenie odbioru ceny z zaznaczeniem, że otrzymano ją za dostarczone towary, względnie potwierdzenie odbioru wynagrodzenia, z zaznaczeniem, że otrzymano je za wykonane roboty; zaznaczenie to może nastąpić bądź wyraźnie: przez wymienienie towarów, względnie roboty, bądź pośrednio przez powołanie (w samem pokwitowaniu lub w asygnacji, na której ono jest wypisane) pozycji lub stronicy księgi, w której dana należność jest przypisana.

§ 23. Myślą przewodnią przepisów u. o. s., dotyczących się pism, które stwierdzają wykonanie umowy, jest zasada, że przy jednej transakcji, mającej za przedmiot dostawę lub robotę, opłata procentowa należy się tylko raz jeden bez względu na ilość pism, wiążących się z tą transakcją.

Zgodnie z tą zasadą przewodnią, a w myśl art. 72, 73 i 90 u. o. s., pismo, stwierdzające wykonanie umowy, podlega opłacie tylko w przypadkach następujących:

a) gdy nie zostało sporządzone żadne pismo, stwierdzające zawarcie umowy, t. j. gdy umowę zawarto ustnie,

b) gdy wprawdzie zostało sporządzone pismo, stwierdzające zawarcie umowy, ale pismo to — w braku warunków, wymienionych wyżej w punktach 1—4 §-u 19 — nie podlega opłacie.

Jeżeli więc zachodzi przypadek, wymieniony wyżej w punktach „a” lub „b”, to opła-

cie stemplowej podlega przedewszystkiem rachunek (§ 22, ustęp pierwszy).

Jeżeli w przypadku poszczególnym ani nie sporządzono pisma, stwierdzającego zawarcie umowy, a podlegającego opłacie, ani nie wystawiono rachunku, ale sporządzono potwierdzenie odbioru towarów, względnie potwierdzenie wykonania roboty, wymieniąjące zarazem należność za towary, względnie za robotę (§ 22, ustęp drugi, punkt „a”), w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie procentowej.

Jeżeli wreszcie nie sporządzono ani pisma, podlegającego opłacie w myśl § 19, ani rachunku, ani potwierdzenia odbioru towarów, względnie potwierdzenia wykonania roboty, ale sporządzono potwierdzenie odbioru ceny z zaznaczeniem, że otrzymano ją za dostarczone towary, względnie potwierdzenie odbioru wynagrodzenia, z zaznaczeniem, że otrzymano je za wykonane roboty (§ 22, ustęp drugi, punkt „b”), w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie procentowej.

Jeżeli nie sporządzono pisma, stwierdzającego zawarcie umowy i podlegającego opłacie procentowej, ale sporządzono co do tej samej należności kilka pism, stwierdzających wykonanie umowy (np. kilka rachunków równobrzmiących i nadto potwierdzenie odbioru towaru, oraz potwierdzenie odbioru ceny), to opłata procentowa należy się tylko raz jeden, a mianowicie od pisma pierwszego (art. 72, ustęp czwarty, w związku z art. 3 u. o. s.).

§ 24. Wysokość opłaty procentowej od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy, jest taka sama, jakaby się należała, gdyby przy danej transakcji podlegało opłacie pismo, stwierdzające zawarcie umowy (§ 21).

W razie wykonywania umowy częściami (częściowego dostarczania towarów, częściowego wykonywania roboty, częściowego płacenia ceny) i sporządzania pism (rachunków i t. p.), z których każde stwierdza wykonanie pewnej części zobowiązania, należy przy każdym takim piśmie uiścić opłatę procentową, odpowiadającą odnośnej części.

§ 25. Rachunek bądź podlega opłacie procentowej, bądź nie podlega żadnej opłacie. To samo dotyczy potwierdzeń odbioru towarów oraz potwierdzeń wykonania roboty.

Natomiast od potwierdzenia odbioru ceny (wynagrodzenia), jeżeli ono nie podlega opłacie procentowej, a suma pokwitowania przewyższa 50 zł, należy uiścić opłatę w wysokości 25 gr (art. 136 u. o. s.).

Pokwitowanie, umieszczone na rachunku, dotyczące się należności, stwierdzonej rachunkiem, nie podlega opłacie (art. 137, punkt 3 u. o. s.). Również nie należy się opłata w wysokości 25 gr od pokwitowania (nie podlegającego opłacie procentowej), jeżeli należność została wypłacona czekiem (art. 137, punkt 16 u. o. s.).

§ 26. Opłatę od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy, należy uiścić bądź znaczkami stemplowymi, bądź gotówką — według zasady, podanej wyżej w § 5.

Uiszczenie znaczkami stemplowymi następuje (w myśl art. 74 i 138 u. o. s.) drogą skasowania ich przez przepisanie początkowymi lub końcowymi wyrazami pisma, albo datą skasowania i nazwiskiem lub firmą kasującego. W razie jednak wydania rachunku lub pokwitowania z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu, nakleja się znaczki stemplowe na lini, oddzielającej talon od pisma, przeznaczonego do wycięcia; znaczek stemplowy należy nakleić pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi; po wycięciu pisma lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa na wydanym piśmie (§ 49 r. w. s.). W razie wydania rachunku lub pokwitowania z księgi grzbietowej z pozostawieniem kopji nakleja się znaczki stemplowe na kopji, pozostającej w księdze i kasuje się je przez przepisanie początkowymi lub końcowymi wyrazami tekstu, albo datą skasowania, oraz nazwiskiem lub firmą kasującego; na wydanym piśmie należy (zapomocą pisma lub pieczęci) stwierdzić uiszczenie opłaty, wymieniając jej kwotę (np. słowami: „opłatę stemplową . . . zł . . . gr uiszczono znaczkami stemplowymi na kopji”).

Uiszczenie gotówką opłaty od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy, może nastąpić w sposób dwojaki (art. 24 u. o. s. oraz §§ 37 — 40 r. w. s.):

a) przez przedstawienie owego pisma urzędowi skarbowemu i uiszczenie w kasie urzędu skarbowego kwoty, wskazanej w „poleceniu poboru”, które sporządza urząd skarbowy; w tym wypadku kasa urzędu skarbowego (oprócz wydania płatnikowi pokwitowania na zwyczajnym blankiecie) umieszcza na piśmie, podlegającym opłacie, zaświadczenie o wymiarze;

b) przez wpłacenie odnośnej kwoty w kasie urzędu skarbowego bez poprzedniego udania się do działu opłat stemplowych urzędu skarbowego, a na podstawie deklaracji; w tym

wypadku kasa nie umieszcza zaświadczenia o wymiarze na piśmie, podlegającym opłacie, lecz wydaje na zwyczajnym blankiecie pokwitowanie, w którym powtarza dosłownie treść deklaracji.

§ 27. Jeżeli dostawca lub osoba, która wykonała robotę, przedstawia, celem uzyskania swej należności, rachunek nieopłacony lub niedostatecznie opłacony, to urząd, powołany do sporządzenia asygnacji — o ile nie ma zastosowania § 32 punkt b) — wzywa wystawcę rachunku (w najkrótszej drodze) do uiszczenia opłaty w terminie, który urząd równocześnie wyznacza, nadmienając, że w razie niezastosowania się zostanie wymierzona nakazem płatniczym urzędu skarbowego opłata wraz z 25-krotną podwyżką. Aż do upływu wyznaczonego terminu, urząd wstrzymuje się ze sporządzeniem asygnacji; w razie bezskutecznego upływu terminu sporządza asygnację, zarazem jednak przesyła Urzędowi Skarbowemu (względnie Urzędowi Opłat Stemplowych), w którego okręgu urząd asygnujący ma siedzibę, „zawiadomienie o dostrzeżonym naruszeniu ustawy o opłatach stemplowych” według wzoru 5 do § 78 r. w. s.

§ 28. Każdy urząd, który sporządza asygnację należności za dostarczone towary lub za wykonane roboty, albo zlecenie wypłaty, dotyczące się takiej należności, ma ustalić na podstawie §§ 23 — 25, czy i w jakiej wysokości należy się w przypadku poszczególnym opłata stemplowa od pokwitowania i w jaki sposób ma być uiszczona. Stosownie do wyniku urząd umieszcza na asygnacji i talonie, względnie na zleceniu wypłaty, odpowiednią klauzulę w formie następującej: „Opłatę od pokwitowania w kwocie . . . zł . . . gr należy uiścić znaczkami stemplowymi na asygnacji (zleceniu wypłaty)” lub „od pokwitowania nie należy się opłata stemplowa (art. . . u. o. s.)”.

Asygnacyj i zleceń wypłaty, niezaopatrzonych w taką klauzulę, kasa nie realizuje, lecz zwraca natychmiast asygnację właściwemu urzędowi, a zlecenie wypłaty osobie, która je przedstawiła.

5. Opłata stemplowa od pokwitowania, niewymienionego w § 22.

§ 29. Pokwitowanie z odbioru sumy pieniężnej lub papierów wartościowych (w szczególności też weksli), niewymienione w § 22 (np. pokwitowanie, stwierdzające uiszczenie komornego, albo zwrot wadium lub kaucji).

podlega zasadniczo — w myśl art. 136 u. o. s. — opłacie w wysokości 25 gr.

Pokwitowania, zwolnione od opłaty w wysokości 25 gr, wymienia art. 137 u. o. s. Najważniejsze wyjątki zawierają: punkt 1 tego artykułu, według którego wolne są od opłaty pokwitowania, stwierdzające odbiór pieniędzy lub papierów wartościowych, których wartość nie przewyższa 50 zł, oraz punkt 16, w myśl którego jest wolne od opłaty pokwitowanie z odbioru czeku.

Do pokwitowań, o których mowa, stosuje się §§ 26 i 28.

6. Bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych.

§ 30. Izba Skarbowa — jak również Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) — może na mocy art. 25 u. o. s., oraz §§ 42 — 46 r. w. s. zezwalać poszczególnym podatnikom, co do poszczególnych rodzajów pism, podlegających opłatom stemplowym, na uiszczanie tych opłat nie znaczkami stemplowymi, lecz w ten sposób, że podatnik zapisuje każdą należną opłatę do specjalnego rejestru, rejestr ten w pewnych stałych terminach podsumowuje i kwotę tak obliczoną wnosi do kasy skarbowej. Ta procedura nazywa się „bepośredniem uiszczaniem opłat stemplowych”.

Podatnik, któremu izba skarbową zezwoliła na uiszczanie bezpośrednio, winien prowadzić „rejestr opłat stemplowych, uiszczanych bezpośrednio” według wzoru, który ustala izba skarbową przy każdym zezwoleniu, stosownie do rodzaju opłat, których zezwolenie dotyczy. Na każdym egzemplarzu pisma, podlegającego uiszczeniu bezpośrednio na mocy zezwolenia izby skarbowej, ma podatnik stwierdzić uiszczenie według następującego schematu: „Opłatę stemplową zł gr¹³⁾ uiszczył (uiszczyła) bezpośrednio (imię i nazwisko lub firma) w (miejscowość), poz. rej. z r.”; Izba Skarbowa może zezwolić na niewymienianie pozycji rejestru, jeżeliby konieczność wymieniania pozycji rejestru nie dała się pogodzić z normalnym tokiem czynności przedsiębiorstwa. Izba Skarbowa może zwolnić od prowadzenia rejestru, pod warunkiem utworzenia w jednej z ksiąg, które podatnik prowadzi dla swoich celów, kolumny przeznaczonej do uwidoczniania opłaty stemplowej. W takim razie

należy na pismach, podlegających uiszczeniu bezpośredniemu, wymieniać — zamiast pozycji rejestru — odpowiednie oznaczenie, umożliwiające odszukanie odnośnej księgi i jej strony.

Osoba, która od izby skarbowej uzyskała zezwolenie na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych, nietylko nie jest obowiązana, ale nawet nie ma prawa uiszczać znaczkami stemplowymi opłaty stemplowej od tych pism, które są objęte odnośną decyzją izby skarbowej (a zaniechać wpisania do „rejestru opłat stemplowych uiszczanych bezpośrednio”). Tyczy się to w szczególności pism, wystosowywanych do urzędów państwowych, względnie przedsiębiorstw państwowych (np. rachunków), jak również pism, stwierdzających zawarcie umowy z urzędem państwowym, względnie z przedsiębiorstwem państwowym, o ile jedno, względnie drugie pisma są objęte decyzją izby skarbowej, zezwalającą na uiszczanie bezpośrednio. Jeżeli zatem izba skarbową zezwoliła na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych od umów pewnego rodzaju, to w razie zawarcia umowy tego właśnie rodzaju z urzędem państwowym lub z przedsiębiorstwem państwowym nie mają zastosowania art. 32 u. o. s., ani też §§ 3 — 17, oraz 27 niniejszej instrukcji.

§ 31. Izby skarbowe, o ile zezwolią na bezpośrednie uiszczanie opłat od pokwitowań z odbioru sumy pieniężnej (§ 22, punkt „b”, oraz § 29), zaznaczają w decyzji, zawierającej to zezwolenie, że ono nie obejmuje pokwitowań, umieszczonych na asygnacjach (zleceniach wypłaty), sporządzanych przez urzędy państwowe (względnie zarządy przedsiębiorstw państwowych). Opłaty zatem od pokwitowań, umieszczonych na asygnacjach, nie mogą być uiszczane „bepośrednio”.

Natomiast mogą być uiszczane „bepośrednio” opłaty od umów, wymienionych w §§ 9 — 11. Jeżeli więc pewna osoba sporządza stale lub w regularnych odstępach czasu pisma, stwierdzające zawarcie umowy, mającej za przedmiot świadczenie, którego ilość nie może być oznaczona z góry przy zawarciu umowy, to izba skarbową może na prośbę tej osoby zezwolić na „bepośrednie” uiszczanie poszczególnych rat opłaty stemplowej.

Jeżeli umowa tego rodzaju została zawarta z urzędem państwowym, to urząd ten — w razie okazania mu przez współkontrahenta decyzji izby skarbowej, zezwalającej na „bepośrednie uiszczanie” rat opłaty stemplowej — ma

¹³⁾ Należy podać łączną sumę opłaty wraz z podatkiem 10%-owym.

ograniczyć się do umieszczenia na obu egzemplarzach umowy zaświadczenia następującej treści: „Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 25 u. o. s.) w sposób, wskazany w decyzji izby skarbowej w z dn L.”.

§ 32. „Bezpośrednie uiszczanie” opłat stemplowych jest dopuszczalne również:

a) co do rachunków, wystawianych przez urzędy państwowe lub zarządy przedsiębiorstw państwowych,

b) co do rachunków, nieopłaconych przez wystawcę, a przedstawionych urzędowi państwowemu lub zarządowi przedsiębiorstwa państwowego.

Urzędy państwowe mogą prowadzić u siebie ten sposób uiszczania — bądź co do obu rodzajów rachunków (określonych pod „a” i „b”), bądź tylko co do jednego rodzaju — bez uprzedniego zezwolenia izby skarbowej. Mają jednak:

1. o tem swoim postanowieniu zawiadomić izbę skarbową, w której okręgu urząd, wprowadzający u siebie bezpośrednie uiszczanie, ma siedzibę — podając dzień, od którego system, o którym mowa, będzie stosowany, oraz załączając wzór „rejestrów opłat stemplowych, uiszczanych bezpośrednio”;

2. stosować się ściśle do przepisów, zawartych w § 30,

3. zastosować się do ewentualnych wniosków izby skarbowej, dotyczących się układu „rejestrów opłat stemplowych uiszczanych bezpośrednio”.

7. Postanowienia przejściowe.

§ 33. Jeżeli pismo, stwierdzające umowę, wymienioną w §§ 9 lub 11 lub 14, sporządzono przed wejściem w życie u. o. s., t. j. przed dniem 1 stycznia 1927 r., to do świadczeń, należnych na mocy takiej umowy od dnia 1 stycznia 1928 r., stosuje się nie te przepisy, które obowiązywały w dniu sporządzenia takiego pisma, ale nową ustawę o opłatach stemplowych (§ 195 r. w. s.). W szczególności więc, jeżeli stawka opłaty, ustanowiona, co do umów danego rodzaju w nowej ustawie, jest bądź wyższa, bądź niższa od stawki, przewidzianej w przepisach dawniejszych, stosuje się od dnia 1 stycznia 1928 r. stawkę nową.

§ 34. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

Minister skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

Wzór 1 do § 10.

Dyrekcja Lasów Państwowych

w

L

W każdym piśmie, dotyczącem się sprawy niniejszej, należy przytoczyć liczbę obok wymienioną.

Decyzja w przedmiocie opłaty stemplowej,
wydana na mocy art. 32 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z r. 1932, Nr. 41, poz. 413) oraz § 77 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Do

Spółki Akcyjnej „Zakłady Przemysłowo-Leśne”
w

Przedmiot opłaty: Umowa z dnia 15 stycznia 1933 r. o dzierżawę tartaku państwowego w N. oraz kolejki i bocznic kolejowej, tudzież o sprzedaż drewna do przeróbki na tym tartaku.

Wysokość opłaty: 1. (na mocy art. 88 powołanej ustawy) 1% z 10% dodatkiem nadzwyczajnym:

od łącznej sumy tenut dzierżawnych za prawo korzystania z tartaku, kolejki i bocznic (§§ 13, 14 i 18 umowy), przypadających za cały czas trwania umowy z doliczeniem wartości świadczeń, obciążających Spółkę, a wyszczególnionych w §§ 3, 5, 7, 8, 12 i 15 umowy;

2. (na mocy art. 67 powołanej ustawy) 0,2% z 10% dodatkiem nadzwyczajnym:

od łącznej ceny kupna za drewno (§§ 9 i 10 umowy).

Terminy i sposób uiszczania:

Ad. 1. Raty opłaty stemplowej uiszczać należy co kwartał w kasie Nadleśnictwa A, równocześnie z ratami dzierżawnymi za korzystanie z tartaku i z kolejki (§§ 13 i 14 umowy).

Podstawę do obliczenia każdej poszczególnej raty opłaty stanowi suma rat dzierżawnych za tartak i kolejkę, wpłacana za poszczególne kwartały.

Do sumy tej należy:

a) stale doliczać:

przy ratach, płatnych dnia 15 września każdego roku, kwotę, przypadającą na Spółkę za użytkowanie przez nią bocznic kolejowej w N. w ubiegłym okresie obrachunkowym (§ 18 umowy),

przy ratach, płatnych dnia 15 grudnia każdego roku, kwoty, uiszczone tytułem premii ubezpieczeniowych (§ 7 umowy), oraz wartość roboty przetarcia drewna (§ 12 umowy) po potrąceniu kosztów własnych (zwróconych przez Dyrekcję Lasów Państwowych);

b) jednorazowo doliczyć:

przy racie, płatnej dnia 15 czerwca 1933 r., koszty wykończenia budowy leśniczówki (§ 8, punkt 1 umowy) i dwóch gajówek (§ 8, punkty 2 i 3 umowy) — z wyłączeniem wartości materiału drzewnego, dostarczonego przez Dyрекcję Lasów Państwowych;

przy racie, płatnej dnia 15 września 1933 r., koszty budowy trzech gajówek z zabudowaniami gospodarczymi i studniami betonowymi (§ 8, ustęp ostatni umowy);

przy racie, płatnej dnia 15 grudnia 1933 r., koszty budowy domu mieszkalnego dla administracji tartaku (z wyłączeniem wartości materiału drzewnego, dostarczonego przez Dyрекcję Lasów Państwowych) — (§ 5 umowy) oraz koszty budowy kolejki leśnej (§ 15 umowy);

przy racie ostatniej wartość zakupionych przez Spółkę maszyn oraz ich części, tudzież pasów transmisyjnych i pił trakowych (§ 3 umowy), jak również koszty budowy domów mieszkalnych dla robotników — z wyłączeniem materiału drzewnego, dostarczonego przez Dyрекcję Lasów Państwowych (§ 5 umowy).

Ad. 2. Raty opłaty stemplowej uiszczać należy w kasie Nadleśnictwa A, równocześnie z ratami należności za drewno. Należy zatem w dniu 1 października każdego roku uiścić opłatę od 10%-ej zaliczki (§ 10, punkt 1 umowy), a do dnia 1 lipca każdego roku opłatę od pozostałych 90% należności (§ 10, punkt 2 umowy).

Odwołanie można wnieść — w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszej decyzji — do Dyrekcji Lasów Państwowych w

Data

Podpis:

Dyrektor Lasów Państwowych.

Wzór 2 do § 10.

Częściowy odpis umowy z dnia 15 stycznia 1933 r., zawartej między Dyрекcją Lasów Państwowych w imieniem Skarbu Państwa a Spółką Akcyjną p. f. „Zakłady Przemysłowo-Leśne”.

§ 1.

Skarb Państwa oddaje Spółce w dzierżawę tartak państwowy w N wraz z maszynami i urządzeniami technicznymi, budowlami i pomocniczymi instalacjami.

§ 2.

Czas trwania umowy ustanawia się od dnia 15-go marca 1933 r. do dnia 1 lipca 1942 r. bez możliwości milczącej prolongaty.

§ 3.

Przedmiot dzierżawy dzierżawca obowiązuje się utrzymać w całości i konserwować

w należyty sposób, zużyte maszyny i ich części zamienić na nowe, wszystko to swoim trudem i kosztem, aby w chwili expiracji umowy przekazać cały obiekt w stanie zupełnie zdającym do użytku i nie gorszym, niż został dzierżawcy przekazany w dniu objęcia dzierżawy Wszystkie pasy transmisyjne bez względu na to, jakie i w jakim stanie były dzierżawcy przekazane, dzierżawca winien zwrócić wyłącznie skórzane i nowe. Również piły trakowe, zgodnie z aktem przyjęcia, winny być zwrócone zupełnie nowe...

§ 4.

Dla umożliwienia pełnej pracy tartaku, Dyrekcja dodała dzierżawcy, tytułem najmu, dodatkową lokomobilę o sile 60 HP, którą dzierżawca własnym kosztem i staraniem przewiózł, wyremontował i zainstalował na tartaku. Wzajemnie dzierżawca przekazał na rzecz Skarbu podwójną cyrkularkę, jako dodatkową do istniejących pojedynczych cyrkularrek, bez żądania od Skarbu jakiegokolwiek odszkodowania.

§ 5.

Dzierżawca zobowiązuje się w terminie do dnia 1-go października 1933 r. wybudować swoim kosztem i staraniem, zgodnie z planem, zatwierdzonym przez Dyрекcję, dom mieszkalny dla administracji tartaku, w miejscu przez Dyрекcję wskazanem Niezależnie od powyższego, o ile zajdzie potrzeba budowy domów mieszkalnych dla robotników, to dzierżawca winien te budowle wystawić własnym kosztem i staraniem według planów, zatwierdzonych przez Dyрекcję. Materiał drzewny, przewidziany zatwierdzonym przez Dyрекcję kosztorysem, w stanie okrągłym na pniu będzie wydany dzierżawcy bezpłatnie, resztę zaś materiałów dzierżawca opłaca z własnych funduszy. Wzniesione przez dzierżawcę budynki, po expiracji umowy, względnie w razie jej rozwiązania, przechodzą bezpłatnie na rzecz Skarbu Państwa.

§ 7.

Dzierżawca obowiązany jest tartak, jakoteż wszystkie budowle, objęte niniejszą umową, zaasekurować własnym kosztem i staraniem do wysokości, wskazanej przez Dyрекcję Lasów Państwowych.

§ 8.

W pierwszym rzędzie dzierżawca obowiązany jest zakończyć własnym kosztem i staraniem budowę:

1. leśniczówki (kompletu), wzniesionej w Nadleśnictwie A,

2. gajówki (kompletu), wzniesionej w Nadleśnictwie B,

3. gajówki (kompletu), wzniesionej w Nadleśnictwie C.

Ostateczne wykończenie wyżej wyszczególnionych budowli dzierżawca obowiązany jest dokonać w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 maja 1933 r. i w tymże terminie zdać je miejscowemu Nadleśnictwom do użytku.

Niezależnie od powyższego, dzierżawca obowiązany jest wybudować swoim kosztem i staraniem, w miejscu wskazanym przez Dyрекcję według planów, sporządzonych przez Dział Techniczny Ministerstwa Rolnictwa, nowe trzy gajówki wraz z zabudowaniami gospodarczymi i studniami betonowymi i przekazać je do użytku właściwym Nadleśnictwom w terminie do dnia 1 września 1933 r. bez potrzeby wzywania i stawiania w zwłocę. Materiał drzewny w stanie okrągłym na pniu w ilościach, przewidzianych zatwierdzonym przez Dyрекcję kosztorysem, będzie wydany dzierżawcy bezpłatnie, koszt zaś reszty materiałów budowlanych obciążają wyłącznie i całkowicie dzierżawcę.

§ 9.

Dyrekcja zobowiązuje się sprzedawać, a dzierżawca zobowiązuje się kupować corocznie w trakcie trwania niniejszej umowy drewno użytkowe sosnowe i świerkowe do przeróbki na tartaku w formie dłużyc lub wyżynków nie krótszych, jak 6 mb., wyrobionych w cieńszym końcu od 18 cm włącznie i wyżej w ilości corocznie mniej więcej po 16.000 m³.

§ 10.

Za drewno dzierżawca obowiązany jest płacić należność w kasie Nadleśnictwa w po cenie taksy zasadniczej, obowiązującej Nadleśnictwa, z których drewno pochodzi, w dniu podpisania protokołu zdawczo - odbiorczego, przyczem należność tę dzierżawca obowiązany jest regulować w sposób następujący:

- 1) przed rozpoczęciem przyjmowania drewna w odnośnej kampanji, a mianowicie w dniu 1 października każdego roku, dzierżawca winien zapłacić 10% (dziesięć procent) przybliżonej ogólnej należności za mające być w danym roku przekazane drewno kontyngensowe,
- 2) pozostałe zaś 90% należności dzierżawca winien zapłacić gotówką w terminie do dnia 1 lipca następnego roku kalendarzowego.

§ 12.

Dzierżawca obowiązany się przecierać na żądanie Dyрекcji w wymiarach, podanych przez Dyрекcję, rok rocznie drewno, stanowiące własność Skarbu w ilości 1.500 m³ za zwrotem faktycznie poniesionych przez dzierżawcę bezpo-

średnich kosztów przetarcia, bez doliczenia kosztów handlowych, amortyzacyjnych i oprocentowania kapitału. Wszystkie zamówienia Dyрекcji, względnie Nadleśnictwa w wyżej określonych granicach winny być wykonane przez dzierżawcę w terminach zgóry przez Dyрекcję ustalonych z pierwszeństwem przed innemi zamówieniami.

§ 13.

Tytułem rocznej tenuty dzierżawnej za prawo korzystania z tartaku państwowego w N. . . . dzierżawca obowiązany jest płacić gotówką do kasy Nadleśnictwa w A, poczynawszy od dnia 15-go marca 1933 r., równowartość 5.380,37 m³ drewna użytkowego grubszego, sosnowego na pniu, o średnicy 21 — 30 cm, mierzonej w połowie długości, ocenionego według ceny taksy zasadniczej, obowiązującej na terenie Dyрекcji Lasów Państwowych w w dniu płatności, w I klasie wartościowej. W powyższy sposób określoną tenutę dzierżawną dzierżawca obowiązany jest płacić w czterech równych ratach kwartalnych, płatnych zgóry bez wzywania i stawiania w zwłocę.

§ 14.

Łącznie z tartakiem, dzierżawcy zostaną przekazane protokółarnie istniejące na terytorjum Nadleśnictwa A i B kolejki wraz z taborami kolejkowym. Opłata dzierżawna tak za kolejkę, jakoteż za korzystanie z taboru kolejkowego, według norm dzierżawnych, jakie będą w odnośnym czasie obowiązywały na terenie Dyрекcji, względnie dotyczących Nadleśnictwa, reguluje dzierżawca w kasie Nadleśnictwa A. okresami kwartalnymi zgóry, poczynawszy od dnia 15 marca 1933 r.

§ 15.

Dzierżawca obowiązany się wybudować własnym staraniem i kosztem 15 klm. kolejki leśnej dla trakcji konnej na terenie Nadleśnictwa B. najpóźniej do dnia 1 października 1933 r.

§ 18.

Za użytkowanie bocznicy kolejowej w N. . . należności, przypadające Ministerstwu Komunikacji tytułem tenuty dzierżawnej, regulowane będą przez dzierżawcę i Dyрекcję, w stosunku proporcjonalnym do ilości ładowanego przez dzierżawcę i Dyрекcję drewna, przyczem wynikające z tego tytułu rachunki pokrywane będą narazie całkowicie przez dzierżawcę, przypadającą zaś wentualnie należnością od Dyрекcji uznawany będzie rachunek firmy 1 lipca każdego roku, jako w dacie, zamykającej rok obrachunkowy z dzierżawcą.

Pozycja niniejszej książki..... z

Nazwisko i imię (firma, nazwa) oraz siedziba współkontrahenta.....

[illegible]

REJESTR UISZCZEŃ NA POCZET OPLAT STEMPLOWYCH.

[illegible]

O K Ó L N I K I.

Zmiana opłat listowych zagranicą.

1. Zarządy pocztowe Afganistanu i Salwadoru wprowadziły dla obrotu zagranicznego zmienione opłaty listowe, a mianowicie:

Afganistan.

Listy do wagi 20 gramów	— 75 pool
za każde dalsze 20 gramów	— 45 pool
Kartki pocztowe	— 45 pool
Druki, próbki i t. d. za każde 50 gramów	— 15 pool

Przy obliczaniu dopłat za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki należy stosować równoważnik 1 pool = 4/5 grosza.

Salwador.

Listy do wagi 20 gramów	15 centavos
za każde dalsze 20 gram.	10 centavos
Kartki pocztowe	10 centavos
Druki, próbki i t. d.	4 centavos

Czasopisma 2 centavos

Zwrotne poświadczenie odbioru 15 centavos

Przy obliczaniu dopłat za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki należy stosować równoważnik 1 centavo = 4 grosze.

2. W zestawieniu opłat pobieranych zagranicą za przesyłki listowe do Polski, zawartem w dodatku Nr. 2 do przepisów ruchu do ordynacji pocztowej — przesyłki listowe (II P. 5) w odniesieniu do Afganistanu (str. 4) w kolumnach 3 — 6 ma być 4/5, $\frac{75}{45}$, 45, 15; w odniesieniu do Salwadoru (str. 24), w kolumnach 3—6 ma być: 4, $\frac{15}{10}$, 10, $\frac{4}{2}$, oraz w kol. 7 zamiast 16 ma być 15.

3. Okólnik niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. PZ. 203 z dnia 24 stycznia 1933 r.

Wykaz zabronionych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. M. P. i T Nr. 2 z 1933 r.)

Zabroniony jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	Język
791	Przewodnik (Le Guide)	Paryż	polski
792	Literatura Mirowej Rewolucji („Internationale Literatur“ — „International Literature“ — „La Litterature internationale“)	Moskwa	rosyjski, niemiecki, angielski i francuski
793	Rasswiet	Chicago	rosyjski
794	Rytojus	Buenos Aires (Argentyna)	litewski
Broszury			
	„Zaporozec za Dunajem“ Ostapa Wyszni — broszura wydana w 1932 r.	Charków i Połtawa	ukraiński
	„Polen greift an“ — autora Ernesta Ottona Thiele'go, książka wydana w 1933 r.	Wrocław	niemiecki

Nr. PW. 107/9 z dnia 10 lutego 1933 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym.

Od dnia 26 stycznia 1933 r.

Dania 153 t. j. 100 kor. duńsk. = 153 zł,
Kanada 7,85 t. j. 1 dolar = 7,85 zł,
Szwajcaria 173 t. j. 100 fr. szwajc. = 173 zł;

od dnia 28 stycznia 1933 r.:

Norwegia 156 t. j. 100 kor. norw. = 156 zł,
Szwecja 165 t. j. 100 kor. szw. = 165 zł,
W. Brytania 30,50 t. j. 1 funt szt. = 30,50 zł;

od dnia 3 lutego 1933 r.:

Kanada 7,70 t. j. 1 dolar = 7,70 zł;

od dnia 6 lutego 1933 r.:

Belgia 125 t. j. 100 belg. = 125 zł;
Dania 140 t. j. 100 kor. duńsk. = 140 zł,
Kanada 7,40 t. j. 1 dolar = 7,40 zł;

od dnia 9 lutego 1933 r.:

Kanada 7,55 t. j. 1 dolar = 7,55 zł;

od dnia 11 lutego 1933 r.:

Norwegia 157 t. j. 100 kor. norw. = 157 zł,
W. Brytania 31 t. j. 1 funt szt. = 31 zł.

od dnia 17 lutego 1933 r.:

Łotwa 168 t. j. 100 łatów = 168 zł;
Kanada 7,45 t. j. 1 dolar = 7,45 zł.

Nr. PZ. 503 z dnia 15 lutego 1933 r.

Nowy nakład skarbowych blankietów nadawczych P. K. O.

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Pocztową Kasą Oszczędności wprowadza się do obrotu:

1) skarbowe blankiety nadawcze P. K. O. koloru zielonego (wzór Nr. 391, Min. Sk. E. 32 do § 77 inst., dawniej wzór Nr. 395).

2) skarbowe blankiety nadawcze P. K. O. koloru białego (wzór N. 391-a) o treści i formie jak blankiety nadawcze koloru zielonego z tą tylko różnicą, że na przedniej stronie nie noszą napisu „skarbowy blankiet nadawczy”.

Skarbowe blankiety nadawcze koloru zielonego używane będą wyłącznie do wpłat uskutecznianych przez egzekutorów na rzecz władz państwowych, zaś blankiety koloru białego (wzór Nr. 391-a) używane będą do uskuteczniania przez egzekutorów wpłat na rzecz innych władz i instytucji.

Nr. AK. 151 z dnia 25 stycznia 1933 r.

Stopa procentowa od sald na rachunkach czekowych w P. K. O.

Stopa procentowa od sald na rachunkach czekowych w P. K. O. wynosi z dniem 1 lutego 1933 r. 0,5% w stosunku rocznym.

Nr. BO. 340 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Uzupełnienie wykazu krajów, do których dopuszcza się nadawanie telegramów przez podróżnych w pociągach pośpiesznych.

W wykazie krajów, do których dopuszcza się telegramy nadawane przez podróżnych w pociągach pośpiesznych, za pośrednictwem konduktorów rewizyjnych, objętym 28-em sprostowaniem zagranicznej taryfy telegraficznej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1932 r.), dodaje się: Zagłębie Sarry:

opłata za telegram	5,80 zł
opłata manipulacyjna	0,60 zł
pełna opłata	6,40 zł

Niniejszy okólnik obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. TE. 3410 z dnia 31 stycznia 1933 r.

32-gie sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej.

Wprowadza się następujące zmiany w zagranicznej taryfie telegraficznej:

Staronica 7. Kolumna 1 i 2 winno być:

Albania (Albanie)	Warszawa lub Rumunia
Za RP najmniej 1 f. 50	lub Austria ¹⁾
Austria (Autriche)	Warszawa lub Kraków ²⁾
Bułgaria (Bulgarie)	Warszawa lub Rumunia lub Węgry ³⁾

Figurującą na tej stronie uwagę „Od godziny 6-22 należy kierować do Krakowa, w innych godzinach — dotychczasowymi drogami” należy skreślić. Zamiast niej wpisać co następuje:

- 1) Od godz. 6.00 — 22.30 kierować do Warszawy, w innych godzinach — do Warszawy względnie bezpośrednio do Rumunii lub Austrii.
- 2) Od godz. 6.00 — 00.30 kierować do Warszawy, w innych godzinach — do Warszawy lub Krakowa.

- 3) Od godz. 6.00 — 22.30 kierować do Warszawy, w innych godzinach do Warszawy względnie bezpośrednio do Rumunii lub Węgier.

Stronica 8. Kolumna 1 i 2 winno być:

Grecja (Grèce)

a) ląd stały i wyspy Warszawa lub Rumunia
Poros i Eubée lub Węgry²⁾

b) Grète i inne wyspy
greckie

Figurująca na tej stronicie uwaga: „Od godz. 6.22 należy kierować do Krakowa, w innych godzinach — dotychczasowymi drogami” otrzymuje brzmienie następujące:

- „²⁾ Od godz. 6.00 — 22.30 należy kierować do Warszawy, w innych godzinach do Warszawy względnie bezpośrednio do Rumunii lub Węgier”.

Stronica 9. Kolumna 1 i 2 winno być:

Jugosławia (Royaume Warszawa lub Rumunia
des Serbes, Croates lub Austrija lub Wę-
et Slovénes) gry²⁾

Figurująca na tej stronicie uwaga: „Od godz. 6.22 należy kierować do Krakowa, w innych godzinach — dotychczasowymi drogami” otrzymuje brzmienie następujące:

- „²⁾ Od godz. 6.00 — 22.30 należy kierować do Warszawy, w innych godzinach do Warszawy względnie do Rumunii, lub Austrii lub też Węgier”.

Stronica 12. Kolumna 1 i 2 winno być:

Węgry (Hongrie) Warszawa lub Lwów—
Za RP najmniej 65 cent. Budapeszt¹⁾
Włochy (Italie) z San Warszawa
Marino, Sycylią i Sar-
dynią
Za RP najmniej 1 f. 50 c.

Dodać należy uwagę: „1) od 6.00—00.30 należy kierować do Warszawy, w innych godzinach do Warszawy względnie przewodem Lwów-Budapeszt”.

Figurującą zaś na tej stronicie uwagę: „Telegramy nadane w urzędach, należących do okręgów dyrekcyjnych Katowice i Kraków, należy kierować do Krakowa”, należy całą skreślić.

Stronica 45. Kolumna 1, 2 i 3 winno być:

△ Indochiny francuskie via Radio-Warszawa
(Indo-Chine fran- Beyrouth
çaise) frs. 3.84

Nr. TR. 242 z dnia 14 lutego 1933 r.

Kwartalne wyciągi z rachunków urzędów i agencji pocztowo-telegraficznych, dotyczące opłat radjofonicznych.

W uzupełnieniu okólnika pod powyższym tytułem Nr. TR. 658 z dnia 10 sierpnia 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 17 z 1932 r., str. 362 — 363) poleca się co następuje:

1. Urzędy (agencje) pocztowo - telegraficzne winny ściśle przestrzegać, aby potwierdzenia pozostałości, lub reklamacje były wysyłane do Agencji Radjofonicznej w podanym w okólniku terminie, t. j. najpóźniej do dnia 10-go następnego miesiąca po otrzymaniu wyciągu. W 7 dni po tym terminie Agencja Radjofoniczna będzie podawała do wiadomości poszczególnych dyrekcyj poczt i telegrafów nazwy tych urzędów, które nie nadesłały ani potwierdzenia ani reklamacji.

2. Otrzymanych wyciągów urzędy w żadnym przypadku nie powinny zwracać Agencji Radjofonicznej, gdyż ta drugie egzemplarze wyciągów posiada u siebie. Wyciągi winny być przechowywane w urzędzie 2 lata.

3. Wyciągi winny być przez urzędy sprawdzone szczegółowo we wszystkich pozycjach.

4. Jeżeli nadesłany wyciąg we wszystkich pozycjach zgadza się z obliczeniami urzędu, potwierdzenie należy podpisać i wysłać do Agencji Radjofonicznej.

5. W razie niezgodności należy wysłać do Agencji Radjofonicznej reklamację, wskazując w niej bezwarunkowo, która pozycja wyciągu jest, zdaniem urzędu, niewłaściwa, lub co zostało w wyciągu opuszczone. Oświadczenia ogólnikowe, jak np. „Pozostałość urzędu wynosi 120 zł a nie 132 zł jak wykazano w wyciągu”, są niedopuszczalne, gdyż nie dają Agencji Radjofonicznej możliwości sprawdzenia takiego ogólnikowego oświadczenia i ewentualnego sprostowania błędu.

6. Przy wysyłaniu reklamacji nie należy zwracać potwierdzenia, na którym nic nie może być przekreślane ani poprawiane; należy je zatrzymać aż do czasu wyjaśnienia reklamacji i uzgodnienia rozbieżności.

7. W reklamacjach nie należy żądać od Agencji Radjofonicznej przerobienia wyciągu; rachunki urzędów w chwili wysyłania wyciągów są już za dany kwartał zamknięte i zmieniać ani przerabiać ich nie można; sprostowania błędów lub braków mogą być uskutecznione tylko drogą dodatkowych księgowości w następnym kwartale.

8. Otrzymawszy, na skutek reklamacji, zawiadomienie od Agencji Radjofonicznej, że reklamowaną różnicą konto urzędu będzie zakredytowane (lub obciążone) w następnym kwartale, należy na zatrzymanem poprzednio (patrz p. 6) potwierdzeniu w końcu treści po słowach „potwierdza się, jako zgodną”, dopi-

sać: „z zastrzeżeniem, że konto urzędu (agencji) będzie w następnym kwartale zakredytowane (obciążone) sumą zł w myśl pisma Agencji Radjofonicznej z dn. Nr.”

Nic poza tem przekreślać ani poprawiać na potwierdzeniu nie można. Uzupełnione w powyższy sposób potwierdzenie należy podpisać i odesłać Agencji Radjofonicznej.

9. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy urzędem a Agencją Radjofoniczną, co do reklamowanych pozycji, Agencja ta przedstawi sprawę do decyzji odpowiedniej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Nr. TR. 568 z dnia 31 stycznia 1933 r.

Rozwój sieci pocztowej w miesiącu grudniu 1932 r.

Rodzaj zmiany	Urzędy i agencje	N a z w a	P o w i a t	D a t a
Uruchomiono:	agencje:	Horochów 2 Kościelisko Starachowice	Horochów Nowy Targ Iłża	21.XII 15.XII 10.XII
Zwinięto:	agencje:	Boroczyce Miedniki	Horochów Wilno-Troki	20.XII 23.XII

Nr. BO 152 z dnia 12 stycznia 1933 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

1. Od dnia 23 stycznia b. r. zaprowadzono połączenia pocztowe Szlachcin-Środa, Domino-Środa i Pławce-Środa.

Połączenia pocztowe Szlachcin-Szlachcin st. kol., Dominowo-Dębicz st. kol. i Pławce-Pławce st. kol. pozostają nadal bez zmiany.

2. Od dnia 1 lutego b. r. zaprowadzono połączenia pocztowe Kuślin-Michorzewo-Opalenica, Brody poznańskie-Lwówek, Sławno-Gnieszno.

Równocześnie zniesiono połączenia pocztowe Kuślin-Michorzewo st. kol., Michorzewo-Michorzewo st. kol., Brody poznańskie-Brody st. kol., Sławno-Olepszyn st. kol. oraz Lwówek-Lwówek st. kol.

3. Od dnia 1 lutego b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Mircze-Hrubieszów,

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Mircze-Kryłów.

4. Od dnia 16 lutego b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Dryświaty-Grytuny st. kol. (ambul. Dukszy-Druja 491).

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Dryświaty-Opśa.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. PK. 64 z dnia 9 lutego 1933 r.

Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych.

1. Od dnia 15 stycznia b. r. zaszyły następujące zmiany w obiegu poczt ruchomych:

a) w związku z odwołaniem pociągów pociągów Nr. 1703/1304/1803 i 1804/1303/1704 na linii Lwów-Stryj-Drohobycz-Borysław, przedstawiono ambulanse pocztowe Stryj-Borysław Nr. 376 na odcinku Stryj-Drohobycz z poc. Nr. 1304 do poc. Nr. 1316 (ze Stryja odjazd

9.45). Dalszy bieg tego ambulansu na odcinku Drohobycz-Borysław w poc. Nr. 1851 — jak również bieg ambulansu Borysław-Stryj Nr. 376 w poc. 1824/1315 pozostały bez zmian;

b) zniesiono konwoje kolejowe Lwów-Stryj w poc. Nr. 1703 i Borysław-Lwów w poc. Nr. 1804/1303/1704;

c) przestawiono ambulans pocztowy Lwów-Borysław Nr. 375 na odcinku Drohobycz-Borysław z poc. Nr. 1811 do pociągu Nr. 1881 (z Drohobycza odj. 3.31, Borysław przyj. 4.32).

2. Od dnia 15 lutego b. r. zaszyły następujące zmiany w obiegu poczt ruchomych:

a) kurs ambulansu pocztowego Poznań-Gdynia-Poznań Nr. 202 został ograniczony do odcinka Poznań-Bydgoszcz i otrzymał Nr. 201;

b) kurs ambulansu Łódź-Bydgoszcz Nr. 324 przedłużono do Gdyni w poc. Nr. 413/414, przy-

czem kierunek Łódź-Gdynia i Gdynia-Bydgoszcz otrzymał Nr. 325, a na odcinku Bydgoszcz-Łódź w poc. Nr. 34/420 zatrzymał nadal Nr. 324;

c) zniesiono ambulans Toruń-Tczew-Toruń Nr. 230, a w jego miejsce zaprowadzono nowy ambulans pocztowy Poznań-Gdynia Nr. 45 w poc. 1404/1401 i zpowrotem w poc. Nr. 1402/1403. Jednocześnie skasowano w tych pociągach i na tym odcinku konwoje kolejowe;

d) skasowano konwój kolejowy Tczew-Bydgoszcz w poc. Nr. 24, a w jego miejsce zaprowadzono w tym pociągu i na tym samym odcinku konwój pocztowy.

Należy sprostować spis kursów pocztowo-kolejowych, ogłoszony w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 8 z 1932 r. oraz inne podręczniki komunikacyjne.

Nr. PK. 20 z dnia 16 lutego 1933 r.

ROZKŁAD LOTÓW.

Wiosna 1933 r.

Ważny od 1 marca do 30 kwietnia 1933 r.; wyjątki podane są przy danej linii lotniczej.

I. LINIE LOTNICZE OBSŁUGIWANE PRZEZ P. L. L. „LOT”.

1. Warszawa — Bydgoszcz — Gdańsk

wtorki	9.00 o.	Warszawa	↑ p. 12.25	poniedziałki
czwartki	10.50 p.	Bydgoszcz	o. 10.35	środy
soboty	11.10 o.	Bydgoszcz	p. 10.15	piątki
	12.25 p.	Gdańsk	o. 9.20	

2. Warszawa — Poznań

wtorki	14.10 o.	Warszawa	↑ p. 10.10	wtorki
czwartki	16.20 p.	Poznań	o. 8.00	czwartki
soboty				soboty

3. Warszawa — Katowice

poniedziałki	14.00 o.	Warszawa	↑ p. 10.00	poniedziałki
środy	16.00 p.	Katowice	o. 8.00	środy
piątki				piątki

4. Warszawa — Kraków — Katowice — Brno — Wien

wtorki	8.00 o.	Warszawa	↑ p. 15.00	wtorki
	9.50 p.	Kraków	o. 13.10	
	10.15 o.	Kraków	p. 12.45	
czwartki	10.55 p.	Katowice	o. 12.05	czwartki
	11.25 o.	Katowice	p. 11.35	
	13.10 p.	Brno	o. 9.50	
soboty	13.30 o.	Brno	p. 9.30	soboty
	14.30 p.	Wien	o. 8.30	

5. Warszawa — Lwów — Cernauti — Bucuresti — Sofia — Thessaloniki

poniedziałki	8.15 o.	Warszawa	↑ p. 15.45	wtorki
środy	10.40 p.	Lwów	o. 13.20	czwartki
piątki				soboty

do 14.IV. 1933 r.

tylko	11.10 o.	Lwów	↑ p. 12.50	tylko
w poniedziałki	12.50 p.	Cernauti	o. 11.10	we czwartki
	13.10 o.	Cernauti	p. 10.40	
	16.20 p.	Bucuresti	o. 7.30	

od 15.IV. 1933 r.

poniedziałki	11.10 o.	Lwów	↑ p. 12.50	wtorki
środy	12.50 p.	Cernauti	o. 11.10	czwartki
piątki	13.10 o.	Cernauti	p. 10.40	soboty
	16.20 p.	Bucuresti	o. 7.30	

od 1.III. do 30.IV. 1933 r.

wtorki	7.50 o.	Bucuresti	↑ p. 14.45	poniedziałki
czwartki	10.00 p.	Sofia	o. 12.35	środy
soboty	10.30 o.	Sofia	p. 12.05	piątki
	12.20 p.	Thessaloniki	o. 10.15	

6. Warszawa — Wilno — Riga — Tallinn.

do 14.IV. 1933 r.

poniedziałki	7.20 o.	Warszawa	↑ p. 16.40	wtorki
	10.00 p.	Wilno	o. 14.00	
od 15.IV. 1933 r.				
środy	7.20 o.	Warszawa	↑ p. 18.10	czwartki
	10.00 p.	Wilno	o. 15.35	
piątki	10.30 o.	Wilno	p. 15.05	soboty
	13.05 p.	Riga	o. 12.30	
	13.35 o.	Riga	p. 12.00	
	15.25 p.	Tallinn	o. 10.10	

II. LINJE LOTNICZE OBSŁUGIWANE PRZEZ MIĘDZYNARODOWE TOWARZYSTWO ŻEGLUGI POWIETRZNEJ (CIDNA).

1. Warszawa — Breslau — Praha — Nürnberg — Strasbourg — Paris.

	w kwietniu	w marcu		w marcu	w kwietniu	
wtorki	6.00	6.00 o.	Warszawa	↑ p. 14.15	17.35	poniedziałki
czwartki	8.10	8.10*) p.	Breslau	o. 12.05*)	15.25	środy
sobota	8.20	8.20*) o.	Breslau	p. 11.55*)	15.15	piątki
	9.45	9.45 p.	Praha	o. 10.30	13.50	
				p. 14.35	13.35	
codziennie	10.15	10.15 o.	Praha	o. 12.45	11.45	
	12.05	12.05 p.	Nürnberg	p. 12.35	11.35	
	12.15	12.15 o.	Nürnberg	o. 9.50	9.50	
	14.00	13.00 p.	Strasbourg	p. 9.40	9.40	
	14.10	13.10 o.	Strasbourg	o. 7.00	7.00	
	16.50	15.50 p.	Paris			

2. Warszawa — Breslau — Praha — Wien — Budapest — Beograd — Bucuresti.

	w kwietniu	w marcu		w marcu	w kwietniu	
wtorki	6.00	6.00 o.	Warszawa	↑ p. 14.15	17.35	poniedziałki
czwartki	8.10	8.10*) p.	Breslau	o. 12.05*)	15.25	środy
soboty	8.20	8.20*) o.	Breslau	p. 11.55*)	15.15	piątki
	9.45	9.45 p.	Praha	o. 10.30	13.50	

od 1.III. — 30.IV. 1933 r.

	13.45	15.45 o.	Praha	↑ p. 10.05		
	15.40	16.40 p.	Wien	o. 8.10		
1.III. — 30. IV. 1933 r.						
codziennie	8.00 o.	Wien	↑ p. 14.00			
	9.30 p.	Budapest	o. 12.30			
	9.40 o.	Budapest	p. 12.20			
	11.55 p.	Beograd	o. 10.05			
	12.05 o.	Beograd	p. 9.55			
	16.15 p.	Bucuresti	o. 7.45			

*) Ładowanie we Wrocławiu tylko w razie potrzeby. Ładunku pocztowego do Wrocławia nie zabiera.

Nr. PZ. 633 z dnia 14 lutego 1933 r.

Podjęcie służby pocztowo-lotniczej w obrocie z niektórymi krajami.

W związku ze wznowieniem komunikacji na liniach lotniczych: 1) Warszawa — Praga — Strasburg — Paryż, 2) Lwów — Czerniowce — Bukareszt — Sofia — Thessaloniki, 3) Wilno — Riga — Tallinn i uzyskaniem skutkiem tego korzystnych połączeń lotniczych z całym szeregiem krajów Europy dopuszcza się ponownie z dniem 1 marca 1933 r. przyjmowanie przesyłek lotniczych do Belgii, Bułgarii, Danii, Francji, Grecji, Holandji, Jugosławji, Norwegii, Turcji, Węgier i do Nowego Yorku, a z dniem 15 kwietnia 1933 r. do Estonji, Finlandji, Łotwy i Szwecji.

Przesyłki lotnicze adresowane do Belgii, Bułgarii, Danii, Francji, Holandji, Węgier i do Nowego Yorku należy kierować do miejsca

przeznaczenia za pośrednictwem urzędu zbiorczego Warszawa 19 Port Lotniczy, przesyłki do Jugosławji, Grecji i Turcji — za pośrednictwem urzędów zbiorczych Warszawa 19 lub Lwów 1, zaś przesyłki do Estonji, Finlandji, Łotwy i Szwecji — za pośrednictwem urzędów zbiorczych Warszawa 19 lub Wilno 1.

Stosownie do powyższego należy uzupełnić „Plan kierowania przesyłek lotniczych” ogłoszony w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1932 r.

Okólnik z dnia 30 września 1932 r. Nr. PZ 610 w sprawie tymczasowego wstrzymania przyjmowania przesyłek lotniczych do niektórych krajów w Europie i do Nowego Yorku (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1932 r. str. 410) traci moc obowiązującą.

Nr. PZ 610 z dnia 18 lutego 1933 r.

Nowy tom Zbioru przepisów służbowych.

Podaje się do wiadomości, iż wyszedł z druku nowy tom Zbioru przepisów służbowych o tytule „Przepisy dla Izby Kontroli Rachunkowej Poczty i Telegrafów” (skrót X R. 8), stron 349, cena egzemplarza broszuowanego 9 zł.

Postanowienia zawarte w okólniku umieszczonym w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 5 z 1931 r., a odnoszące się do warunków nabycia, mają analogiczne zastosowanie i do tomu niniejszego.

Nr. RW 1101—11 z dnia 8 lutego 1933 r.

W Y K A Z

książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
535465	Galica Marja	65.488-C	Szkoła 27 w Warszawie
544323	Szymański Jan	76.599-C	Drobnarz Ezriel
552465	Kornilecki Stefan	99.553-C	Gertler Machel
560174	Partyka Aleksander	107.739-C	Izraelski Ber
599927	Mitugsztejn Hersz	109.432-C	Przedzińska Cecylja
694557	Moczulski Jan	110.920-C	Wajsburt Rejza
717710	Gogolewski Włodzimierz Bohdan	138.395-C	Bonczek Wilhelm
718655	Niwiński Jan Antoni	163.367-C	Zwierzewicz Władysława
738754	Lind Markus	189.897-C	Dąbrowska Halina Marja
763971	Mayzner Gabryela	253.031-C	Riegelhaupt Marja
800396	Orzechowski Stanisław	305.671-C	Kuśmierski Edmund
857249	Kirtiklisowa Janina	440.768-C	Krotla Jan
878818	Woźniakiewicz Wanda	450.517-C	Gazdzik Filip
889972	Droczak August	520103	Śladczyk Hugon
906250	Bursztyn Dawid	570688	Marjańska Aleksandra
907894	Kaczmarczyk Józef	575879	Michalak Józef
925843	Fajfman Berek	578265	Krupiński Stefan
953530	Kietlińska Marja	612075	Iwanowska Hanna
977869	Morozowska Jadwiga	623617	Mazurek Konstanty
987357	Ziółkowski Zygmunt	636893	Handelsman Szoel Zelik
1.500-C	Rajska Jadwiga	751347	Świątkowski Józef Mieczysław
13.555-C	Królikowski Lucjan	771446	Tyskowski Jan Alfred
14.967-C	Radzyński Fajwel	909071	Ignatowicz Bolesław
51.295-C	Osemlak Stefan	914913	Wasilój Edward

Nr. książki	Nazwisko i imię.	Nr. książki	Nazwisko i imię.
971119	Smrodina Szmul	724286	Nowotarski Antoni
991426	Rabinowicz Frajda	730239	Dr. Jezierski Stanisław
998265	Grynszpan Wolf Jakób	756910	Ajzensztadt Urja
6 101-C	Brymas Longin	761082	Opolski Bolesław
18.428-C	Cała Antoni	775193	Wiewiórkowski Marjan
31.255-C	Graff Zdzisław	779089	Witczak Jan
113.226-C	Szacher Gedalja	831626	Aronowicz Tobjasz
144.633-C	Józefiak Antoni	838267	Kufel Stanisław Marjan
201.860-C	Ignatowiczówna Jadwiga Marysia	915743	Zanikowska Leokadja
203.439-C	Gozdek Stefan	926003	Szczęśny Stanisław
249.294-C	Wódczak Edmund	950355	Kolenda Albert
260.682-C	Laskowski Franciszek	972905	Becker Stanisław
269.316-C	Szpirowa Estera Lei	51.798-C	Bednarczykowa Marja
315.818-C	Kniaź Adam	88.436-C	Bauchman Schulim
324.560-C	Kleszcz Hanna Marja	89.202-C	Skorupka Bronisław
328.823-C	Bajgielman Rywka	91.591-C	Krencel Edward
402.402-C	Zelawski Jerzy	111.170-C	D'Erceville Stefan
413.418-C	Pelc Józef	130.657-C	Weidenfeld Renia
415.179-C	Nędzki Stanisław	130.658-C	Weidenfeld Estera
429.770-C	Nizińska Honorata	141.705-C	Mordkowicz Liba
441.791-C	Kmito Michał	149.300-C	Pinkiert Noe
473.906-C	Pelc Józef	150.299-C	Wajkseliszówna Sara
485.752-C	Pelc Józef	179.322-C	Rynczak Andrzej
561035	Motyka Aniela	199.466-C	Jędruszewski Stanisław
569617	Szczycki Izrael Wolf	203.009-C	Wargocki Franciszek
612094	Leonkiewicz Witaljusz	219.733-C	Süssholz Lipa
664789	Kononowicz Wacław	251.761-C	Lutak Franciszek
665261	Chajkowski Zbigniew	270.246-C	Podlaski Franciszek
671570	Klimas Władysław	297.989-C	Starke Adam Mieczysław
716110	Nowodworska Marja	320.575-C	Fijałkowska Jadwiga
734874	Świerczyński Antoni	338.794-C	Lewenhof Regina
894896	Pfeferberg Lejzor	369.956-C	Lewkowicz Hersz Mojsie
921816	Borys Janina	374.517-C	Kozłowski Piotr
949067	Konczyńska Wanda	376.476-C	Związek Inwalidów Wojennych Płock
954154	Kornfeld Dawid	401.590-C	Teodorowicz Janina
973214	Szulc Stanisław	402.127-C	Rajzman Berek
998718	Pasternak Wincenty	405.871-C	Łukasik Henryk
7.405-C	Cech Bronzowników i Mosiężników	408.094-C	Czysta zagubiona Nowe Sioło k/Podwo- łoczysk
23.682-C	Rubinsztajn Zelig	413.168-C	Marcinkiewicz Wincenty
100.844-C	Ejzenberg Michał Perec	430.236-C	Goldsztejn Mojżesz
136.219-C	Radzyński Ela	443.585-C	Kasprzak Feliks
151.098-C	Budkiewiczowa Emilja	450.898-C	Saudbank Naftali
188.968-C	Kamiński Aleksander	520159	Domański Jan
228.082-C	Gumiński Ludwik	523941	Rak Antoni
242.319-C	Lasota Antoni Tadeusz	528954	Mieszkowa Kazimiera
276.446-C	Ferencz Wojciech	542462	Sawicki Jan
306.025-C	Morgensztern Szlama	545299	Pelc Leon
351.797-C	Urbach Szepsel	562528	Pilc Issachar
362.073-C	Rybak Jan	562456	Wilczyńska Janina
365.860-C	Saper Jakób	567508	Roża Władysław
366.893-C	Lica Wanda	592812	Szelągowski Kazimierz
366.894-C	Lica Józef	664052	Mętlewicz Zygmunt
384.614-C	Tyntpulwer Cywja	696091	Wołkowicka Olga
425.262-C	Wiśniewska Stefanja	724278	Lewicki Tadeusz
425.266-C	Glic Jerzy	724292	Lewandowska Agnieszka
426.104-C	Goldfein Ita Łaja	724297	Ratz Beila
434.855-C	Altmajer Stanisław	724298	Fünferówna Ryfka
442.699-C	Kasprowicz Jadwiga	734921	Podstawna Emilja
442.700-C	Kasprowicz Antoni	768646	Lewicki Karol
446.495-C	Chabowski Juljusz	800347	Frejstmann Fajga Cywja
458.361-C	Balicka Anna	807462	Szczelik Witold
458.362-C	Balicki Jerzy	832130	Petrykowska Halina
458.363-C	Balicki Antoni	865993	Selwon Lucjan
458.370-C	Dąruszyński Bronisław	870716	Strausman Marjan
460.805-C	Lewandowski Antoni	887923	Szkudlarek Edward
469.216-C	Nędzki Stanisław	938607	Skwarczyński Zygmunt
470.030-C	Nędzki Stanisław	944978	Węglarzy Henryk
488.782-C	Krawczyński Władysław	948537	Prasolik Rozalja
523823	Krupianka Marja	951776	Iwanicki Stefan
528702	Wądołowski Józef	951912	Błaszek Franciszek
537489	Bryński Mieczysław	976790	Brzezińska Zofja
543841	Struzik Stefan	29.384-C	Okrótnik Marjanna
571587	Wajdenbaum Frania	37.084-C	Szejnbojm Zelman
580295	Maczek Józef	52.616-C	Skrucha Leon Józef
589351	Delegiewicz Abram	54.310-C	Oberbaum Perla
617910	Świentek Paweł	55.830-C	Gebotszrajber Lejzor
648109	Biderman Chaim vel Henryk	88.970-C	Landberg Dawid
654340	Fruch Leon	98.266-C	Ryżko Władysław
681201	Lipowicz Froim	106.198-C	Węgrzynowski Stanisław

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
137.696-C	Rzepielanka Irena	330.646-C	Dziwiński Tadeusz
143.559-C	Kulczyńska Marta	331.794-C	Szynkowska Józefa
145.218-C	Miożniak Jan	333.847-C	Czarnecki Witold
151.895-C	Maciejski Józef	355.119-C	Suwalska Chasza Mindla
168.161-C	Balachowski Brunon	397.372-C	Bojar Józef
226.982-C	Olesiejuk Dominika	404.557-C	Schmidt Florjan
243.774-C	Kuron Jan	406.411-C	Skibniewski Władysław
249.073-C	Koj Alojzy	414.835-C	Kucharski Zygmunt
253.050-C	Tatomir Zbigniew	420.623-C	Antolak Zofja
253.450-C	Skwarczyńska Zofja	433.238-C	Nowik Michał
256.990-C	Brzeski Franciszek	445.149-C	Kowalewska Irena
281.503-C	Broder Aron	445.557-C	Cierach Edward
292.908-C	Kaczmarczyk Mieczysław	461.366-C	Keller Adam
307.846-C	Falc Hersz	485.935-C	Podczaski Stefan
308.564-C	Djament Majer	485.937-C	Lewandowski Czesław
309.058-C	Zielińska Genowefa	490.939-C	Rynderman Moszek Nesanel
328.658-C	Wolkowicki Jan	493.426-C	Radjon Zofja
329.852-C	Magdziarz Aleksander		

W Y K A Z

książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. książki	Nazwisko i imię.	Nr. książki	Nazwisko i imię
533.685	Lewin Abram	476.661-C	Lechno-Wasiutyńska Zofja
540.019	Łakomiec Franciszek	532.824	Girszowski Abram
682.876	Karpowicz Jan	614.551	Kadeczowa Gabryela
732.330	Frauenstein Jerzy	729.383	Tylka Władysław
780.537	Banach Stanisław	947.552	Rakower Jakób
831.375	Gaszewski Feliks	113.495-C	Kurasiewicz Marja
863.349	Cieślak Ludwik	260.199-C	Kopczyński Józef
898.951	Wawrynówicówna Franciszka	267.376-C	Buzuk Wacław
940.859	Stalka Kazimierz	437.207-C	Pilatówna Józefa
100.315-C	Febich Stanisław	522020	Łapkowski Jarosław
102.551-C	Bagieński Jerzy	543389	Pawlikowski Adam
132.651-C	Klajman Gołda	558758	Suchorukow Jan
134.968-C	Cwikłówna Dora	661709	Kosewska Paulina
161.098-C	Wójtowicz Julian	739623	Byczkowska Marja
179.988-C	Lesiak Antonina	795965	Nowosielska Julia
197.196-C	Laufer Markus	857281	Mazurkiewicz Mieczysław
208.406-C	Kilian Jan	959159	Rokossowski Jerzy
309.040-C	Jamerman Szmul	12.654-C	Kozielskiewicz Antoni
318.804-C	Gołębiowska Janina	34.800-C	Korzeniowski Witold
379.889-C	Weinlejs Franciszka	50.126-C	Cel Janina
400.155-C	Nowaczyk Kazimierz	57.972-C	Juchniewicz Jadwiga
407.361-C	Wygodzka Bella	170.290-C	Sitterer Gotfrid
533.576	Gabrys Paweł	255.336-C	Bator Józef
581.413	Waszkiewiczówna Marja	327.229-C	Łapkowska Anna
860.028	Fristaczka Marja	402.532-C	Maciejewska Wiktorja
889.464	Drylski Jerzy	419.884-C	Szkoła im. Szymona Konarskiego w Lublinie
902.150	Skalski Jerzy	436.053-C	Konczak Zenon
10.692-C	Hodurówna Stanisława	487.353-C	Publiczna Szkoła Powszechna w Ławarszkach
38.101-C	Rozenwaser Abram	567984	Kołodner Sara
54.027-C	Wollman Hinda Łaca	618130	Kamiński Antoni
99.047-C	Ajzenman Wolf	651337	Wajsbord Majer
195.610-C	Paudyns Franciszek	782024	Sylberfuden Ruchla
197.468-C	Doroszkówna Malwina	73.660-C	Woźniak Stanisław
202.557-C	Pieczkówna Irena	114.948-C	Kopcewicz Stanisław
257.029-C	Cemach Rywka	171.962-C	Czekaj Edward
272.250-C	Frajzinger Majer	195.036-C	Schlam Szymon
338.916-C	Inwald Benjamin Fajwel	198.919-C	Faifer Alojzy
347.662-C	Hamerling Faliksa		

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów	Nr. legitymacji	Nazwisko i imię funkcjonariusza	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe lub zamieszkania	Data wystawienia legitymacji
Kraków	144	Christophori Albertyna	em. st. oficjał	Kraków	20.VI. 1929 r.
Kraków	967	Tokarz Wincenty	st. podurzędnik	u. p. Kraków 2	23.I. 1925 r.
Lwów	5174	Petryszko Józef	st. asystent	u. p. Przemyślany	9.I. 1929 r.
Poznań	B. 71	Błoszykówna Eufrozyna	st. asystent	u. tel. Poznań	17.XII. 1928 r.
Poznań	B. 127	Biskup Jan	nadzorca	u. p. Nowy Tomyśl	2.I. 1929 r.
Warszawa	1233	Dutkiewiczowa Helena	st. asystent	u. p. Kalisz 1	15.I. 1932 r.
Warszawa	2238	Smolik Władysław	st. pocztyljon	u. tel. Łódź	10.I. 1928 r.

Osoby legitymujące się powyższymi unieważnionymi dokumentami należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

RUCH SŁUŻBOWY.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Peszkowski Stanisław, księgowy w VIII st. sł., przeniesiony do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Nr. BP. 2140 z dnia 31 stycznia 1933 r.

Dyrekcja P. i T. w Bydgoszczy.

Rybka Tomasz, księgowy w VII st. sł., p. o. naczelnika Wydziału Rachunkowego, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 257 z dnia 24 stycznia 1933 r.

Dyrekcja P. i T. w Krakowie.

Flackiewicz Jan, naczelnik urzędu III kl. w VII st. sł., przeniesiony z Proszowic do urzędu pocztowo-telegraficznego Kielce 1 na stanowisko starszego kontrolera w posiadanym t. j. VII st. sł.

Nr. BP. 2144 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Dyrekcja P. i T. we Lwowie.

Inż. Rybka Franciszek, Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegrafów, przeniesiony w stan spoczynku z dniem 31 marca 1933 r.

Nr. BP. 612 z dnia 9 lutego 1933 r.

Haber Abram Eljasz, naczelnik Wydziału w VI st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegrafów, został przeniesiony w stan spoczynku z dniem 31 marca 1933 r.

Nr. BP. 612 z 20 lutego 1933 r.

Dyrekcja P. i T. w Poznaniu.

Jernajczyk Bogdan, starszy kontroler, przeniesiony z u. p. Poznań 3 do u. p. Poznań 1 z dniem 23.I. 1933 r.

Piniekówna Leokadja, starszy kontroler w u. tel. Poznań, przeniesiona z urzędu w stan spoczynku z końcem stycznia 1933 r.

K O N K U R S Y

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów pocztowo-telegraficznych.

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	U w a g a
Gądk	V	Poznań	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Myszków*)	III	Kraków	
Osieczna k/Lesna *)	IV	Poznań	
Proszowice *)	III	Kraków	
Sępólno*)	III	Bydgoszcz	
Stęszew*)	IV	Poznań	
Sucha k/Żywca	III	Kraków	
Szczawnica*)	III	Kraków	
Tarnowo Podgórne*)	IV	Poznań	
Tuchola*)	III	Bydgoszcz	

Wskazówki, co do konkursów podane są w Dz. Urzęd. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy”. Podania należy kierować do właściwych Dyrekcji P. i T.

Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — dwa tygodnie.

Sprostowanie

błędu drukarskiego zauważonego w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 25 z 1932 r.

W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 września 1932 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Skarbu o prywatnych radiostacjach doświadczalnych (poz. 171), w § 15 ostatnie zdanie winno brzmieć:

„Powyższe radiofoniczne urządzenie odbiorcze winno być zainstalowane w lokalu mieszczącym radiostację doświadczalną”.

Od Redakcji.

Podaje się do wiadomości, że rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 stycznia 1933 r. w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy telefonicznej, zamieszczone w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 2 z dnia 30 stycznia 1933 r., poz. 9, zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 5 z dnia 31 stycznia 1933 r., poz. 34.

Dyrekcja P. i T. we Lwowie.

RUCH SŁUŻBOWY.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Przekazanie Stanisławowi, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Nr. BP. 240 z dnia 25 stycznia 1933 r.

Dyrekcja P. i T. w Bydgoszczy.

Ryba Tomasz, katedrowi w Wydziale Rachunkowej, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 257 z dnia 24 stycznia 1933 r.

Dyrekcja P. i T. w Katowicach.

Flackiewicz Jan, naczelnik III biura, przeniesiony z Bydgoszczy do Katowic, przeniesiony z Bydgoszczy do Katowic, przeniesiony z Bydgoszczy do Katowic.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Nr. BP. 244 z dnia 23 stycznia 1933 r.

Konarski Konrad, katedrowi w Wydziale P. i T. w Warszawie, przeniesiony w stan nieczynny.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 1.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOŚI:

roczna 12 zł

półroczna 6 zł

kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30.

ZA TERMINOWY Druk OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA.

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 63291.

Cena 1 zł